

รัฐสภาสาร

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ วุฒิสภา

ฉบับที่ ๒๖

๑๔ มิถุนายน ๒๕๐๑

หน้าทีของคนในระบอบประชาธิปไตย
Legislative Institutional Repository of Thailand

สภาการแผ่นดินในเมืองไทย

๑.๕๐

“ -- รัฐบาลนี้จะส่งเสริมช่วยเหลือการประกอบอาชีพ
และการศึกษาของราษฎรที่เกี่ยวกับการเกษตร คือการ
ผลิตพืชพันธุ์ธัญญาหาร การเลี้ยงสัตว์ การชลประทาน
การป่าไม้ และการประมง ให้ได้ผลดียิ่งขึ้นทั้งในด้าน
ปริมาณและคุณภาพ เพื่อให้ผู้ประกอบอาชีพมีรายได้
เพิ่มขึ้น -- ”

จากคำแถลงนโยบายของรัฐบาล (ปัจจุบัน)

๙ มกราคม ๒๕๐๑

สำนักงานอำนวยการ ที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทร. ๔๗๑๙๒

นายเจริญ ปิ่นทโร
(แทนสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)
เจ้าของและผู้อำนวยการ

นายประเสริฐ ปัทมสุคนธ์
ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

นายเชอ สุวรรณภาณุ
ผู้จัดการ

นายอาสา ททรัพย์อนันต์
บรรณาธิการ ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา

นายชลอ เอี่ยมวัน
ผู้ช่วยบรรณาธิการ

พิมพ์ที่โรงพิมพ์รพีพิมพ์ เลขที่ ๑๗ ถนนแพรงภูธร พระนคร

วัตถุประสงค์

★ เพื่อเผยแพร่รบบอบเสรีประชาธิปไตย
เพื่อเสนอข่าวสารวิชาการ ในวงงาน รัฐสภา
และอื่น ๆ ทั้งภายในและต่างประเทศ

กำหนดออก

★ ทุกวันที่ ๘, ๑๔, ๒๑, และ ๒๘
ของเดือน

อัตราค่าบำรุง

๖ เดือน ๓๕ บาท หนึ่งปี ๖๐ บาท
จำหน่ายปลีกฉบับละ ๑.๕๐ บาท

การเงินและบอกรับ

★ ส่งล่วงหน้า ในนาม ผู้จัดการ ที่ สำนักงาน
อำนวยการ (เช็คไปรษณีย์หรือธนาคาร
ไปรษณีย์สั่งจ่าย ป.ณ. บางกระบือ)

ส่งเรื่องบำรุง

★ ส่งบรรณาธิการหรือผู้ช่วย
ที่สำนักงานอำนวยการ

สารบัญ

ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๒๖

๑๔ มิถุนายน ๒๕๐๑

		หน้า
บรรณาธิการมถดง		๕
หน้าที่ของคนในระบอบประชาธิปไตย	เกษม บุญศรี	๘
สภาการแผ่นดินในเมืองไทย	ณัฐวุฒิ สกฐิสงคราม	๑๕
งานของสภาผู้แทนราษฎร		
บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๑/๒๕๐๑ (วิสามัญ สมัยที่ ๒)		๒๓
กระทู้ถาม ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๖/๒๕๐๑		๒๖
รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒/๒๕๐๑ (วิสามัญ สมัยที่ ๒)		๔๑
บันทึกข่าว		๔๕

อบไม้ - ใสไม้

ทำโต๊ะเก้าอี้และประตูหน้าต่างแบบมาตรฐานและทันสมัย

โดยใช้ไม้อบที่แห้งสนิทจากโรงอบไม้ทันสมัย

โปรดติดต่อ

โรงงานประดิษฐ์ประตูหน้าต่าง บางโพ โทร. ๔๗๑๓๙

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ โทร. ๒๓๒๔๔, ๒๑๑๓๙, ๒๒๑๔๐

นิตยสาร "ศิลปากร"

ปีที่ ๑ เล่ม ๕ มกราคม ๒๕๐๑

บรรจุเรื่องสารคดีสั้น

มีตำนานสมเด็จพระเจ้าเอกทัศใหม่เรื่องความหมายของศัพท์, บันทึกถาม-ตอบเรื่องความรู้ของเด็กรักรโกเศศ, อธิบายแผนผังวัดกุฎีดาวอยุธยา, เรื่องหินใหญ่ในสมัยมนุษย์ดึกดำบรรพ์, ประวัติวัดป่ามะม่วง จังหวัดสุโขทัย, คำอ่านจารึกบนผนังวัดพระธาตุลำพันและคำอธิบายบทร้องและไม้เพลงราตรีประดับดาวพระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ ๙

บอกรับได้ที่ "แผนกเผยแพร่และสถิติ" สำนักงานเลขาธิการกรมศิลปากร

ณ คึกที่ทำการกรมศิลปากร ถนนหน้าประตูวิเศษไชยศรี

โทร. ๒๐๖๒๘

LIERT

บรรณาธิการทดลอง

ท่านที่สนใจในเรื่องเกี่ยวกับระบอบเสรีประชาธิปไตย คงจะเคย
ได้ยินได้ฟังเรื่องราวการเปรียบเทียบดีที่ิธีเสรีภาพของคนในระบอบนี้มาบ้างแล้ว เช่น
ความเรียงของชาวตะวันตก ที่ไ้กล่าวถึงธรรมชาติ ของนกที่บิน อยู่ในอากาศ ทำรัง
อาศัยอยู่ในต้นไม้และหาเลี้ยงชีวิตของมันอยู่อย่างอิสระ แม้มันจะอดบ้าง
หยากบ้าง มันก็พอใจกว่านที่ซึ่งถูกกักขังอยู่ในกรงทองที่หาอิสรภาพ เสรีภาพอะไร
มิได้ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับความต้องการของมนุษย์ก็เช่นกัน มนุษย์ทุกผู้ทุกนาม
ทุกชาติทุกภาษาต้องการมีความเป็นอยู่อย่างอิสระเสรีด้วยกันทั้งสิ้น ไม่อยากอยู่ใน
บังคับกดขี่ที่ขาดความชอบธรรมอะไร แต่การที่มนุษย์จะอยู่อย่างอิสระเสรีมีชีวิต
ตามควรแก่สภาพได้นั้น โลกส่วนใหญ่ได้ยอมรับแล้วว่า จะมีได้ก็แต่โดยที่มนุษย์
รู้จักปกครองตนเอง และวิธีการปกครองตนเองนั้นก็หาได้จากระบอบประชาธิปไตย
เท่านั้น นี่เป็นวิธีดสอนให้คนของเขาได้รู้จักระบอบประชาธิปไตยขั้นต้นอันเนื่องมา
จากวิธีการโดยธรรมชาติ เพื่อให้เข้าใจซาบซึ้งในระบบนี้วิธีหนึ่ง

ในบทความเรื่อง “หน้าที่ของคนในระบอบประชาธิปไตย” ใน
ฉบับนี้ ท่านจะได้รับการอธิบายถึงหน้าที่ของคนในระบอบนี้ด้วยวิธีง่าย ๆ ตาม

LIRT

ธรรมชาติเชิงความเรียงของชาวตะวันตกที่ได้สอนคนของเขาให้เข้าข้างใน ระบบ
ประชาธิปไตยมาตั้งแต่เด็กจนโต ตามวิธีการเขียนในแนวใหม่ ของท่านอดีต
ประธาน ฯ เกษม บุญศรี ๓.๓. จังหวัดพระนคร ได้ในฉบับนี้

★

อีกเรื่องหนึ่ง คือเรื่อง “สภาการแผ่นดินในเมืองไทย” ตอน
ต่อไป ได้กล่าวถึงข้อบังคับการประชุมปรึกษาของสภาการแผ่นดินในระบบสม-
บูรณาณาธิปไตย ซึ่งประเทศไทยของเราได้พระบรมราชโองการเป็นอัครราชทูต
เมื่อ ๙๕ ปีต่อมาแล้ว ซึ่งเมื่อท่านที่สนใจได้นำมาเปรียบเทียบกับข้อบังคับการ
ประชุมและการปรึกษาของสภาผู้แทนราษฎร ในปัจจุบันนี้แล้ว จะทำให้เกิดความคิด
ความเห็นจากเนื้อหาของข้อบังคับการประชุมสมัยก่อนระบบประชาธิปไตย และนำ
มาเป็นแนวบรรทัดฐานของการประชุมปรึกษาในสมัยนี้ได้หลายอย่างหลายประการ.

☆

สลากกินแบ่ง ฯ กำลังขายดี

๒ เลี้ยว ๑๐ บาท

สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลได้เปลี่ยนกำหนดวันออกสลากใหม่ ตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๐๑ เป็นต้นไป โดยกำหนดออกรางวัลในวันที่ ๕, ๑๐, ๑๕, ๒๐, ๒๕ และ ๓๐ ของเดือน เริ่มแต่เวลา ๑๔.๐๐ น.

เงินรางวัลจ่ายเต็มทุกงวด

สลากจำหน่ายไม่เหลือ

เชิญเป็นสมาชิกรับหนังสือข่าวภาพประเทศไทย (THAILAND ILLUSTRATED)

ค่าบำรุงปีละ ๙๐ บาท จำหน่ายปลีกเล่มละ ๘ บาท

รับไปจำหน่ายจำนวนมากลด ๒๐% ติดต่อได้ที่

แผนกโฆษณาของสลากกินแบ่งรัฐบาล

สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล โทร. ๒๔๖๔๓-๘

ถ้าท่านจะเดินทางไปต่างประเทศ

โปรดติดต่อ

ธนาคารแห่งเอเชีย เพื่อการอุตสาหกรรม

และพาณิชย์กรรม จำกัด

เรื่อง

เงินต่างประเทศทุกสกุล

สะดวก และ รวดเร็ว

ถนนราชดำเนิน พระนคร

อ. บ. อ.

โทรศัพท์ ๒๔๖๕๑, ๒,๓,

ตมุดและเครื่องเขียนสำหรับนักเรียน

คุณภาพดี ราคาถูก

จำหน่ายที่

ร้านสรรพสินค้า อ.จ.ส.

ถ้าจะซื้อไปเพื่อจำหน่าย โปรดติดต่อที่แผนกกระดาษ ฯ

อาคาร ก. สี่แยกคอกวัว

จะได้ราคาพิเศษ

LIRT

ในระบบอบประชาธิปไตย

โดย นายเกษม บุญศรี

ต.ต. พระนคร

บทนำ

๑. ครั้งดิถีดำบรรพ์ คนกับสัตว์มีความเป็นไปไม่ต่างอะไรกันมากนัก ทั้งคนทั้งสัตว์ต่างก็เร่ร่อนไปในที่ต่าง ๆ พบแหล่งอาหาร ณ ที่ใด ก็พากันหยุดพักอยู่ ณ ที่นั้น จนกว่าสิ่งที่เป็นอาหารจะหมดไป เมื่อถึงเหตุนั้นหมดสิ้นไปแล้ว ก็พากันเที่ยวเร่ร่อนหาแหล่งอาหารต่อไปอีก เป็นอยู่โดยทำนองนี้ทุกสิ่งกัน เมื่อการจะอดตายไป มันสมองของสัตว์ยังไม่เจริญขึ้น แต่มันสมองของมนุษย์เจริญขึ้น คนกับสัตว์ต่างก็แยกทางกัน เมื่อคนแตรสัตว์มีจำนวนมากขึ้นโดยการสืบพันธุ์ จึงอันเป็นอาหารซึ่งเกิดขึ้นโดยธรรมชาติ ก็เกิดไม่ทันคนแตรสัตว์กัน แต่คนแตรสัตว์ก็จำต้องอาศัยอาหารเลี้ยงสัตว์ มีฉะนั้นก็เป็นอย่างนี้ ครั้นจะเร่ร่อนไป แห่ตงอันเป็นอาหารก็หายากมากขึ้น ทั้งไม่แน่ว่าจะมีได้เพียงพอกับความต้องการ เมื่อเป็นอย่างนั้น คนจึงต้องหยุดนิ่งแห่งดงเป็นที ดังคนมนุษย์ก็เริ่มมาจนด้วยประการฉะนี้

๒. เมื่อคนตงอยู่เป็นทีเป็นสังคมชนเช่นนั้นแล้ว คนก็คิดสร้างที่พักอาศัย เพื่อกันร้อนกันเย็น กันแดดกันฝน ต้องการเครื่องนุ่งห่ม เพื่อกันร้อนกันหนาว กันสัตว์เดียดสัตว์ใหญ่

ต้องเตรียมตั้งอันเป็นอาหาร คนอาศัยผลหมากรากไม้เป็นอาหารเพื่อป้องกันให้ตั้งเหล่านี้ต้อง
 สูญสิ้นไป และเพื่อให้ตั้งเหล่านี้เป็นอาหารอยู่ตลอดไป คนจึงต้องเพาะปลูก การเพาะปลูก
 ก็เริ่มขึ้นด้วยประการฉะนี้ แต่คนมิได้กินแต่ผลหมากรากไม้เท่านั้น คนยังอาศัยเนื้อสัตว์เป็นอาหาร
 อีกด้วย เพื่อมิให้ต้องไปจับสัตว์ในที่ไกลถิ่นออกไป และเพื่อมิให้สัตว์ที่ใช้เป็นอาหารต้องสูญ
 สิ้นไป คนจึงต้องเลี้ยงสัตว์ไว้ การเลี้ยงสัตว์ก็เริ่มขึ้นด้วยประการฉะนี้

๓. เมื่อคนทั้งหลายได้ตั้งหลักแหล่งเป็นสังคมขึ้นเช่นนั้นแล้ว คนทั้งหลายก็
 รวมกันเป็นหมู่ แต่ละหมู่ต่างก็ช่วยกันรักษาหมู่ของตน แต่ละหมู่ต้องคอยควบคุมกันให้เป็นปึก
 แผ่นแน่นหนา แต่ละหมู่ต้องมีหัวหน้าคอยดูแลรักษาประโยชน์ของหมู่ ยิ่งนานวันเข้า จำนวนคน
 ก็ทวีมากขึ้น แต่ละหมู่ก็หันเข้ารวมกัน มีเขตกำหนด นานเข้าก็ตั้งตั้งเป็นชาติ เป็นประเทศ
 ดังที่เป็นอยู่อย่างทุกวันนี้

๔. เมื่อหมู่คนได้ตั้งลงเป็นชุมชนเป็นชาติเป็นประเทศเช่นนั้นแล้ว แต่ละ
 ชาติแต่ละประเทศ ก็จำเป็นต้องคอยควบคุมกันให้เป็นหมู่ที่มีระเบียบเรียบร้อย วิจารณ์เช่นนี้ เรียก
 กันว่าการปกครอง ในขั้นเดิมเข้าใจว่า แต่ละหมู่แต่ละชาติแต่ละประเทศ ต่างก็เลือกกันตนเอง
 ให้เป็นผู้ปกครอง ผู้ที่ได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้าหมู่ มีหน้าที่คอยควบคุมดูแลให้คนในหมู่ตั้งอยู่
 เป็นมาตุภูมิ หัวหน้าหมู่ต้องคอยช่วยบำบัดทุกข์บำรุงสุขของคนในหมู่ คอยวินิจฉัยระชาคดีดิน
 ทรัพย์สินพิพาทที่เกิดขึ้นในหมู่

๕. เมื่อหัวหน้าหมู่ตายลงหรือไม่สามารถด้วยประการใดประการหนึ่ง ก็
 เลือกกันใหม่ขึ้นแทน เป็นอยู่โดยทำนองนี้ เมื่อนานเข้า คนทั้งหลายเห็นว่า วิจารณ์เช่นนี้เป็น
 การลำบากนัก ต้องเสียเวลาทำมาหากิน คนทั้งหลายจึงพร้อมกันยกผู้ใดคนหนึ่งขึ้นเป็นหัวหน้า
 หมู่หนึ่ง ให้มีหน้าที่สืบต่อกันไปตามลำดับ เมื่อนานเข้า คนทั้งหลายก็เกิดเบื่อบรรณชนมาออก
 จึงหันกลับไปใช้วิธีเดิม คือเลือกหัวหน้าขึ้นใหม่ตามคราวที่ชาติหัวหน้า ผิดแต่เปลี่ยนวิธีการไป
 โดยทำนองนี้ แต่ด้วยความพอใจของคนทั้งหลาย

๖. การปกครองของโลก ตามที่ประเทศต่าง ๆ นิยมใช้นั้น เมื่อสรุปลงก็มีอยู่
 ๒ ระบบ คือระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์อย่าง ๑ ระบบประชาธิปไตยอย่าง ๑ การปกครอง

หน้าที่ของคนในระบบประชาธิปไตย

ที่เรียกกันว่า สมบูรณาญาสิทธิราชย์นั้น หมายความว่า คนในระบบนั้นยอมยกอำนาจซึ่งตนมี
อยู่ให้แก่บุคคลคนเดียว เป็นผู้ใช้อำนาจแทนตน คนในระบบนั้นไม่ยอมรับการปกครองทุกอย่าง
ที่ตนเป็นคนทำตาม เมื่อผู้ปกครองสั่งมาอย่างใด ก็คอยทำตามเท่านั้น การปกครองระบบ
อำนาจทั้งหลายมาแต่ของมนุษย์

๗. บุคคลคนเดียวที่เป็นผู้ปกครองนั้น อาจดำรงอยู่ในฐานะเป็นพระราชาธิบดี
บ้าง เป็นผู้เผด็จการบ้าง การปกครองระบบนั้นเป็นการเลี้ยงค่ออันตรายอยู่ ถ้าได้บุคคลที่เป็น
ผู้ใช้อำนาจ ก็ยอมนำหน้าคณะให้อยู่เย็นเป็นสุขได้ แต่ถ้ายังเอิญได้บุคคลที่ไม่ดี ไม่มีความ
สามารถ ก็อาจพาหน้าคณะให้ถึงความล้มเหลวได้ จึงจัดว่าเป็นการเลี้ยงค่ออันตรายอยู่

๘. ระบบการปกครองที่เรียกกันว่า ประชาธิปไตยนั้น หมายความว่า คน
ในระบบนั้น ค้ำจุนอำนาจเดียวในการปกครองบ้านเมืองของตน คนในระบบนี้ตั้งรัฐบาลของ
ตนเอง ควบคุมรัฐบาลของตนเอง เปลี่ยนรัฐบาลของตนเอง คนในระบบนี้รู้หน้าที่ของตนเอง
ว่าตนเองมีหน้าที่อย่างไรแล้ว พยายามทำหน้าที่ของตนจนเต็มบริบูรณ์ ไม่ต้องคอยรอฟังคำสั่ง
ใครในเรื่องอันเป็นหน้าที่ของตน คนในระบบนี้คอยสอดส่องดูว่า ตนควรจะดำเนินชีวิตอย่างไร
จึงจะอยู่เย็นเป็นสุขได้

๙. ท่านว่า อารยชนนั้น มีเสรีภาพน้อยที่สุด แต่เขาใช้เสรีภาพได้มากที่สุด
เพราะเขาโง่เขลาเบาปัญญา เขาไม่มีความกระตือรือร้น เขาคิดจะทำอย่างใด ก็ทำอย่างนั้น
เขาได้ประโยชน์เป็นอันเดียวกัน คนอื่นจะเป็นอย่างไรก็ช่าง ยิ่งประโยชน์ส่วนรวมด้วยแล้ว เขาไม่
นำพาเลย คนเช่นนั้นชอบทำตัวเป็นทาส คือไม่ยอมทำอะไรโดยไม่มีคำสั่ง เขาไม่ยอมรับผิดชอบ
แม้แต่ตัวของเขาเอง

๑๐. ท่านว่า อารยชนนั้น มีเสรีภาพมากที่สุด แต่เขาใช้เสรีภาพได้น้อยที่สุด
เพราะเขามีสติปัญญา เขาคิดถึงผิดถึงถูก คิดถึงควรไม่ควร คิดถึงประโยชน์ตนประโยชน์ท่าน
ก็คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ แม้เขาจะมีเสรีภาพมากที่สุดจริง แต่เขาต้องใช้ให้ได้ประโยชน์
ตนประโยชน์ท่านเป็นอันน้อย เขาใช้มันภายในขอบเขต คนเช่นนั้น เขาไม่ยอมเป็นทาสของใคร
เขาเป็นนายตนเอง เขาทำดังที่เขาเห็นว่าดีและมีประโยชน์โดยบริสุทธิ์ใจ เขายอมรับผิดชอบ
ตั้งแต่ตัวเขาขึ้นไป

LIART

๑๑. คนที่เรียกกันว่า อารยชนนั้น คือคนที่มีการศึกษา มีความรู้จากครูจากชอบ
 รู้ควรไม่ควร รู้เหมาะไม่เหมาะ เขาอาจทำได้พอเหมาะ เขาปรับปรุงตัวให้เข้ากับสังคมที่คิดได้
 เขาไม่หาแต่รูปภาพ เขามีแต่รูปภาพ เขาใช้แต่รูปภาพภายในขอบเขต เขาใช้แต่รูปภาพเพื่อประโยชน์คน
 เพื่อประโยชน์ท่าน และเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

๑๒. รัฐบาลในระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ หรือเผด็จการ หรือที่เรียกกันว่า
 คอมมิวนิสต์นั้น จะไม่ยอมให้ประชาชนพลเมืองมีส่วนมีเสียงในการปกครองบ้านเมืองเลย รัฐบาล
 เท่านั้นเป็นผู้ทรงอำนาจเด็ดขาด ประชาชนพลเมืองเป็นแต่เพียงเครื่องมือให้เขาอ้างเอาเป็นโลโก้
 เท่านั้น ประชาชนพลเมืองนั้นมีปากก็เหมือนเป็นใบ้ มีมือก็ขี้ปัญญาเหมือนโง่เงา ต้องทำคน
 คอยฟังแต่คำสั่งของรัฐบาลเท่านั้น

๑๓. แต่รัฐบาลในระบอบเสรีประชาธิปไตยนั้น เป็นรัฐบาลของประชาชน
 ประชาชนเป็นผู้ครอง รัฐบาลต้องทำตามประโยชน์เพื่อประชาชนตามมติประชาชนเท่านั้น เพราะ
 อย่างนี้จึงมีคำนิยามที่รู้จักทั่วโลกฝ่ายเสรีประชาธิปไตยว่า " รัฐบาลของประชาชน โดยประชาชน
 และเพื่อประชาชน "

๑๔. รัฐบาลไทยเรา เป็นรัฐบาลในระบอบเสรีประชาธิปไตยเหมือนรัฐบาลเสรี
 ประชาธิปไตยทั้งหลาย แต่เป็นระบอบเสรีประชาธิปไตย ซึ่งมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
 พระมหากษัตริย์ดำรงอยู่ในฐานะเป็นศูนย์กลางที่รวมจิตใจของประชาชน มีค้ำชองทรงรับผิดชอบใน
 การปกครอง แต่ทรงเป็นที่ปรึกษาที่ศักดิ์สิทธิ์ของรัฐบาล รัฐบาลไทยเรานับแต่อดีตที่ได้
 เปลี่ยนระบบการปกครองเข้าสู่ระบบประชาธิปไตย เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๔๗๕ เป็นต้นมาจน
 บรรจบครบรอบ ๒๕ ปี ในวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๐๐ นี้ ตลอดเวลาที่ผ่านมานี้แล้ว รัฐบาลไทย
 ก็เป็นรัฐบาลในระบอบเสรีประชาธิปไตยตลอดมา เป็นรัฐบาลของประชาชน บางครั้งก็มีใช้โดย
 ประชาชน บางครั้งก็โดยประชาชน แต่ก็ทำเพื่อประชาชนด้วยกัน

๑๕. รัฐบาลไทย คือรัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนั้น ไม่ว่ารัฐบาลไหน
 ต่างมุ่งทำประโยชน์เพื่อประชาชนตลอดมาทุกรัฐบาล ทุกรัฐบาลต่างมุ่งหมายจะทำประโยชน์แก่

ประชาชนเป็นพิเศษ จะเห็นได้จากดังต่าง ๆ เช่นสถานที่ราชการ ซึ่งใช้เป็นที่ว่าการอำเภอ
จังหวัด กระทรวงทบวงกรม สถานศึกษาต่าง ๆ ที่เห็นได้โดยเฉพาะ ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นต้น

๑๖. รัฐบาลได้ขยายการคมนาคม มีถนนหนทางถ่ายยาวติดต่อกันได้ทั่วถึง
ประเทศ ภายในพระนครก็ได้ปรับปรุงแก้ไขถนนต่าง ๆ ให้เรียบร้อยงดงาม ดมเป็นเมือง
ที่รัฐบาลงดงาม เป็นที่ประทับของพระเจ้าอยู่หัวพระประมุขของชาติ เป็นที่ตั้งสถานทูตผู้แทน
รัฐบาลต่างประเทศ ดมเป็นนครหลวงของประเทศ

๑๗. แม้ทำได้ถึงเพียงเท่านั้นแล้ว ก็ยังมีจิตใจรัฐบาลของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ยังปรารถนาที่จะได้เห็นประชาชนพลเมือง ประพฤติปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับที่ตนตั้งอยู่ใน ระบบ
การปกครองเสรีประชาธิปไตยอีก รัฐบาลจึงได้ชวนชวนทุกทางที่จะให้ประชาชน ปฏิบัติตนให้
เหมาะสมกับระบบนี้

๑๘. เมื่อรัฐบาลได้ชวนชวนทุกวิถีทางเช่นนั้นแล้ว ก็รอบที่ประชาชนจะต้อง
ให้ความร่วมมืออย่างใกล้ชิด เพื่อให้ความปรารถนาอันแรงกล้าของรัฐบาลสัมฤทธิ์ผล เต็มความ
ตั้งใจของเรา ในระบบเสรีประชาธิปไตยนี้ ประชาชนพลเมืองต้องประพฤติปฏิบัติตนดังนี้

- (๑) ต้องศึกษาเล่าเรียนให้เหมาะแก่อาชีพ
- (๒) ต้องทำมาหาเลี้ยงชีพโดยสุจริต
- (๓) ต้องเสียภาษีอากรตามที่กฎหมายกำหนด
- (๔) ต้องร่วมมือกันป้องกันประเทศ และ
- (๕) ต้องรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญ

เมื่อประชาชนพลเมือง ได้ร่วมมือกับรัฐบาลประพฤติปฏิบัติตนตามหลักทั้ง ๕ นี้
โดยครบถ้วน หรือถือเอาหลักทั้ง ๕ นี้เป็นหน้าที่ของตน ประพฤติปฏิบัติตนให้บริบูรณ์ในหน้าที่
ของตนแล้ว ก็จะได้อำนาจดำรงตนอยู่ในฐานะที่เหมาะสมกับระบบการปกครองเสรีประชาธิปไตย
โดยแท้ แต่เป็นเพียงความหัดความเห็นของข้าพเจ้า ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นพลเมืองคนหนึ่ง และ
มีหน้าที่ที่จะต้องปกครองตนเอง เห็นว่าเราควรมีหน้าที่อันเป็นอย่างนี้ แต่อาจมีข้อสงสัยถูก
ก็ได้ ขอผู้รู้ได้โปรดพิจารณาด้วยดีเถิด

เพียง ๕ นาทีเท่านั้น เลื่อนผ้าของท่านจะขาวสะอาด

โดยใช้เครื่องซักผ้าไฟฟ้า A. E. G.

ทันตรง - เวลา - ค่าใช้จ่าย

และ

บริการให้เรียบร้อย

ชมและติดค่อที่

การไฟฟ้ากรุงเทพ กองการค้าและพัสดุ โทร. ๒๒๐๐๐

เขียนที่สุด คือ

สุรา “แม่โขง”

ดีที่สุด คือ

สุรา “กวางทอง”

LIRIT

สภาการแผ่นดินในเมืองไทย

โดย ญัฐาณี สุทธิสงคราม

ส.ส. พระนคร

Δ

(ต่อจากฉบับก่อน)

พระราชบัญญัติเคาน์ซิลออฟสเตต คือที่ปรึกษาราชการแผ่นดินนั้นมีความ
ละเอียดถึง ๒๕ ข้อ นอกจากนั้นที่ปรึกษาราชการแผ่นดินจะต้องกระทำคยานุวัติภัยภายใน
พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ด้วย คำดำเนานอีก ๗ ข้อ
ความพิสดารของพระราชบัญญัติเคาน์ซิลออฟสเตต คือที่ปรึกษาราชการแผ่นดิน
มีเป็นข้อ ๆ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงตั้งราชตระกูลแต่ข้าราชการซึ่งมีตระกูล แต่ผู้มีสติ
ปัญญาอ่อนใจเฉื่อยแหลมรอบรู้ในราชกิจการต่าง ๆ ที่มีชื่อเสียงปรากฏเป็นที่ปรึกษาราชการแผ่นดิน
ซึ่งเรียกตามภาษาอังกฤษว่า เคาน์ซิลออฟสเตต โดยกำหนดตั้งแต่ ๓๐ นายขึ้นไป
ไม่ให้เกิน ๕๐ นายออกไป ถ้าที่ปรึกษาราชการแผ่นดินผู้หนึ่งผู้ใด ซึ่งในพวกที่ปรึกษาหมู่เดียว
กัน ไม่เป็นที่พอใจเพราะทำการผิดไม่สมควรเป็นที่รังเกียจด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง จะใคร่คัดผู้หนึ่ง
ออกแต่จากที่ปรึกษา ก็ให้ผู้ที่มีความรังเกียจนั้นชุมนุมกันลงชื่อตั้งแต่ ๑๖ นายขึ้นไป จดหมาย

LI RT

ข้อความที่เกล้าขิดดอหรือฟัดเศคนั้นทำผิดอย่างไร เป็นที่รังเกียจด้วยเหตุไร นำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายให้ทราบใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท ถ้าพระราชดำริทรงเห็นชอบด้วย จึงคัดผู้นั้นออกเสีย จากที่ปรึกษาได้

ข้อ ๒

ท่านเสนาบดีซึ่งมีอำนาจอยู่ในตำแหน่ง มีราชการที่เกี่ยวข้อง หรือมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้มาประชุมปรึกษาในที่ประชุมเกล้าขิดดอหรือฟัดเศคนั้นมาได้ แต่มิได้นำเข้าในพวกที่ปรึกษา ๒๐ นาย ซึ่งทรงพระกรุณาตั้งไว้ อนึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าแผ่นดินจะทรงเลือกพระบรมวงศานุวงศ์ต่างกรมตั้งไว้ในที่ปรึกษาราชการแผ่นดิน นอกจากจำพวกที่ปรึกษา ๒๐ นายนั้นได้อีก ๒ พระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ๒ พระองค์ซึ่งทรงตั้งไว่นั้น ก็มีอำนาจจะเข้าไปนั่งประชุมปรึกษาในที่ประชุมปรึกษาราชการแผ่นดินได้ แต่พระบรมวงศานุวงศ์ซึ่งทรงตั้งไว้หน้ากำในหมู่เกล้าขิดดอหรือฟัดเศคนที่ปรึกษาราชการแผ่นดินมีความรังเกียจ ชุมมุกนตั้งชื่อจดหมายกล่าวโทษกราบบังคมทูลตั้งแต่ ๒ นายขึ้นไป ถ้าพระเจ้าแผ่นดินทรงเห็นชอบด้วย ก็ทรงห้ามพระบรมวงศานุวงศ์ซึ่งเป็นที่รังเกียจนั้นไม่ให้เข้าไปนั่งในที่ปรึกษาคงไป

ข้อ ๓

ข้าราชการผู้หนึ่งผู้ใด ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าแผ่นดินได้ทรงพระกรุณายกย่องตั้งไว้ในที่ปรึกษาราชการแผ่นดินแล้ว ท่านผู้นั้นมียศบรรดาศักดิ์ควรนับว่าเป็นที่รองรองท่านเสนาบดี ท่านผู้นั้นได้ทูลราชการเรียบร้อยแล้ว จะพระราชทานเงินปีไม่ให้ต่ำกว่าปีละ ๔๕ ชั่ง แม้ตั้งมิได้คงอยู่ในตำแหน่งราชการก็ดี ก็พระราชทานเงินปีด้วยเสมอไปจนตลอดชีวิต เพื่อเป็นเครื่องประคองรักษายศที่ได้ทรงยกย่องเป็นที่ปรึกษาราชการแผ่นดิน

ข้อ ๔

ที่ปรึกษาราชการแผ่นดินทุก ๆ นายต้องกระทำ ดัศยานัตถ์ยศตาม คดี ถวาย ตาม คดี ตามาน สำหรับที่ปรึกษาราชการแผ่นดินก่อนแล้วจึงจะนับว่าเป็นที่ปรึกษาราชการแผ่นดินได้ ถ้าผู้ใดยังมิได้ดำนาคดีแล้วผู้นั้นจะเข้านั่งในที่ปรึกษาราชการแผ่นดินไม่ได้

ข้อ ๕

พระบาทสมเด็จพระเจ้าแผ่นดินเป็นเปรซิเดนท์หัวหน้าประธานาธิบดีเป็นที่ตั้งที่จบ เป็น
ผู้บำรุงในที่ปรึกษา ราชการ แผ่นดิน จะเสด็จมาในที่ประชุม หรือจะไม่เสด็จ มาก็ได้ตาม พระราช
อริยาศัย

ข้อ ๖

เคาน์ซิลเลอร์ออฟฟิศเดทที่ปรึกษาราชการแผ่นดินต้องเลือกผู้หนึ่งผู้ใดใน ๒๐ นายยก
ให้เป็นไวซ์เปรซิเดนท์ คือเป็นผู้รับและบังคับบัญชาในการปรึกษาราชการแผ่นดินนายหนึ่ง
เพื่อไว้เป็นที่รองของพระองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้า แผ่นดินในเวลา ซึ่งไม่ได้เสด็จ ออกปรึกษา
ราชการแผ่นดินทุกคราวประชุม และตำแหน่งไวซ์เปรซิเดนท์นี้จะเลือกจกชั้นไวบัตระนายหนึ่ง
หรือจะเลือกจากผู้ใดเป็นในปีก่อนให้ว่าการต่อไปอีกก็ได้ แต่เมื่อพร้อมใจกันเลือกเห็นว่าท่าน
ผู้ใดควรจะเป็นไวซ์เปรซิเดนท์ได้ ก็ให้ตั้งชื่อกราบบังคมทูลพระกรุณาให้ทรงทราบฝ่าละอองธุลี
พระบาทก่อน ถ้าทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วยท่านผู้นั้นจึงเป็นตำแหน่งไวซ์เปรซิเดนท์ ถ้าผู้ซึ่ง
ได้รับตำแหน่งเป็นไวซ์เปรซิเดนท์แล้วมีความผิดไม่เป็นที่ชอบพระราชหฤทัย ถึงยังไม่ครบกำหนดปี
จะโปรดให้ออกเสียจากไวซ์เปรซิเดนท์เวลาใดก็ได้

ข้อ ๗

ผู้ซึ่งอยู่ในตำแหน่งไวซ์เปรซิเดนท์นั้นต้อง ชูระเอาใจใส่จัดการในที่ ปรึกษา ราช การ
แผ่นดินให้เรียบร้อยทุกอย่าง และเป็นผู้ตั้งชื่อในจดหมายขอคำปรึกษาและในจดหมายตอบคำ
ปรึกษาซึ่งจะต้องตั้งชื่อเป็นสำคัญทุกเรื่อง และจะต้องพูดทำและพูดแทนที่ปรึกษาราชการแผ่นดิน
ให้ทราบทั่วกันในที่ประชุม ถ้าการในที่เคาน์ซิลเลอร์ออฟฟิศเดทจะต้องจับสลากซึ่งเรียกตามภาษา
อังกฤษว่า "โหวต" ไวซ์เปรซิเดนท์ต้องเป็นผู้นำตรวจสลาก ถ้าในหมู่ที่ปรึกษาราชการแผ่นดิน
ด้วยกันจะเกิดแก่งแย่งทุ่มเถียงไม่ตกลงกันประการใดก็ดี ในเวลานั้นพระบาทสมเด็จพระเจ้าแผ่นดิน
ซึ่งเป็นเปรซิเดนท์ไม่ได้เสด็จมาอยู่ในที่ประชุมด้วย ไวซ์เปรซิเดนท์ต้องเป็นผู้รับความวิจาทและ
คัดสินดม้ครดมานเสีย ให้เรียบร้อยอย่าให้เป็นคำโต้เถียงกันได้

ข้อ ๘

ในราชการที่ปรึกษาฯ ต้องมีตำแหน่งเลขาธิการพิเศษ คือเต็มย่นใหญ่ในที่ปรึกษา
 นายหนึ่ง คือผู้เลขาธิการพิเศษ คือเต็มย่นผู้ช่วยที่ปรึกษานายหนึ่ง ทั้งต้องนายมีตำแหน่ง
 ราชการที่จะรักษานิติ และจดหมายเหตุในที่ปรึกษาทุกอย่างทุกประการ เลขาธิการต้องมีอาชีพที่
 ที่ปรึกษาหนึ่งต่อได้ในพระบรมมหาราชวัง และจะต้องมีเต็มย่นใช้ให้พอแก่การ ตำแหน่งเลขาธิการ
 จะนับเข้าในพวกที่ปรึกษาและจะเข้าประชุมปรึกษาราชการด้วยไม่ได้ เป็นแต่พนักงานรับใช้การ
 งานของเปรซิเดนต์ และไจซ์เปรซิเดนต์และผู้จดหมายเรื่องราวในการปรึกษาและคำตบัสต่างๆ
 เรียบเรียงให้เต็มเรื่องความตามที่เห็นได้ยินได้ฟังในที่ปรึกษาให้เรียบร้อยจัดเจน อย่าตัดเบียดย่น
 เพี้ยนแปลงให้ผิดจากข้อความปรึกษาจทุกข้อและต้องเอาใจใส่รักษาหนังสือต่าง ๆ อย่าให้เป็น
 อันตรายได้ ถ้าจะเรียบเรียงเรื่องความปรึกษาและคำขอขบค้องเรียงความให้ต้องเต็มความคิดของ
 ผู้ให้เรียงและให้เรียบร้อยเข้าใจง่าย อนึ่ง ผู้รับตำแหน่งเลขาธิการต้องเป็นผู้ซื่อสัตย์สุจริตภักดีต่อ
 ราชการและต้องสาบานตัวว่าตั้งซึ่งตัวได้เห็นได้ยินได้ฟังในที่ประชุมเคาน์ซิลออฟเฟสเคาน์ซิลจะรักษา
 ไว้ให้เป็นความลับมิให้แพร่งพราย เว้นไว้แต่เรื่องใดที่เคาน์ซิลออฟเฟสเคาน์ซิลจะยอมให้เปิดเผย
 ได้ไม่เป็นการลับจึงจะพูดได้ เคตที่ ๑ เคตที่ ๒ ทั้งต้องนายจะมารับราชการประชุมพร้อม
 กันทั้ง ๒ นายก็ได้ หรือจะมดัดเปลี่ยนแปลงกันมาตามเวลาซึ่งมีเหตุการณ์ คือช่วยใช้และมีการดำคัญ
 ก็ได้

ข้อ ๙

ถ้าเวลาใดพระบาทสมเด็จพระเจ้าแผ่นดินไม่ได้เสด็จมาในที่ประชุม และพระราชทาน
 พระราชหัตถ์เตชาเป็นตำแหน่งกระแแต่พระราชดำริมาในที่ประชุม ให้ไจซ์เปรซิเดนต์อ่านพระราช
 หัตถ์เตชานั้นให้ที่ปรึกษาได้ฟังด้วยกัน

ข้อ ๑๐

ถ้าที่ปรึกษามีผู้หนึ่งอยากจะให้ที่ปรึกษาฯ ข้อกฎหมายตามที่ตัวใดคิดเห็น ฤจะ
 ปรึกษาในเรื่องราวที่จะถวายในพระบาทสมเด็จพระเจ้าแผ่นดิน ฤจะเบียดย่นข้อสำคัญในคำ
 ปรึกษาที่เคาน์ซิลออฟเฟสเคาน์ซิลยังปรึกษากังอยู่ฤจะยกข้อใดข้อหนึ่งใน เคาน์ซิลออฟเฟสเคาน์ซิล

สภาการแผ่นดินในเมืองไทย

ซึ่งเป็นข้อสำคัญก็ ต้องให้ที่ปรึกษาผู้หนึ่งเขียนเป็นเรื่องราวมายื่นต่อโจชัวเพริชเตนก็ได้ ให้ไว้แก่เด็กออฟเคาน์ซิดด์ไคยน์ให้ทบทวนคัดลอกมาส่งผู้ซึ่งเป็นที่ปรึกษาทุก ๆ นายก่อนเวลาประชุม ๒๔ ชั่วโมง ถ้าคิดการตั้งโคชใหม่จะนำเรื่องจนทุกเหตุ ๆ ถวาย ต้องให้มีเคาน์ซิดด์ออฟเคตควร์ของเห็นด้วยตั้งแต่นายหนึ่งขึ้นไปจึงจะถวายได้ ถ้าเป็นแต่จะแก้ไขในข้อเล็กน้อย มิใช่ข้อใหญ่สำคัญ หรือเป็นแต่จะคัดค้านการเด็กน้อยซึ่งผู้นายกชนปรีทษา ไม่ต้องจดหมายมายื่นล่วงหน้าแต่ก็ได้

ข้อ ๑๑

ถ้ามีการประชุมเมื่อใด ให้เด็กมีจดหมายเชิญท่านเคาน์ซิดด์ออฟเคตควร์มาประชุมทุก ๆ นาย ในจดหมายนั้นมิให้ชี้กำหนดเวลานัดและที่ประชุม แต่เรื่องเหตุที่ของปรีทษาให้ก่อนทุกประการ ให้ที่ปรึกษาทราบก่อนเวลาประชุม ๒๔ ชั่วโมง ถ้าที่ปรึกษามีราชการประชุมติดต่อกันไปคราวหนึ่งหลาย ๆ วัน เด็กไม่ต้องมีจดหมายเชิญถ้ามีเหตุสำคัญเป็นการควรที่จะให้ประชุมโดยเร็ว เด็กต้องมีจดหมายไปเชิญเคาน์ซิดด์ออฟเคตควร์ทั้งปวง ให้เป็นการเร็วทันเวลา

ข้อ ๑๒

ถ้าเกิดเหตุใหญ่เป็นการจลาจลสำคัญในแผ่นดิน เคาน์ซิดด์ออฟเคตควร์ทั้งปวงทราบแล้วไม่ต้องรอรับจดหมายเชิญให้รีบเข้ามาในที่ประชุมปรีทษาโดยเร็ว

ข้อ ๑๓

ในวันประชุมนี้ ถ้าถึงเวลาตามกำหนดที่จดหมายแล้ว เคาน์ซิดด์ออฟเคตควร์ยังหาพร้อมกันไม่ มาพร้อมเพียง ๘ นาย หรือกว่า ๘ นายแล้ว อย่าให้รอคอยเคาน์ซิดด์ออฟเคตควร์ผู้นซึ่งยังไม่มานั้นให้เสียเวลาเลย ถ้าโจชัวเพริชเตนยังไม่มาในที่ประชุมนี้ ก็ให้เด็กท่านผู้ใดผู้หนึ่งซึ่งจะเห็นพร้อมกันว่าเป็นผู้อาจบังคับการได้ให้ว่าแทนโจชัวเพริชเตน แล้วจึงประชุมปรีทษตามราชการ

ข้อ ๑๔

ถ้าเคาน์ซิดด์ออฟเคตควร์กับโจชัวเพริชเตนหนึ่งพร้อมกันในที่ประชุมแล้ว ให้เด็กอ่านจดหมายปรีทษาดำเนงใจความที่ได้ประชุมปรีทษาในวันก่อนแต่ย่อ ๆ ให้เคาน์ซิดด์ออฟเคตควร์

ฟังก์ชัน ถ้าเคาน์ซิลลอร์ดหรือฟัดเดคทั้งปวงเห็นถูกต้องกันแล้ว ไช้เปรซิเดนจะลงชื่อเป็นสำคัญ
ถ้ามีผู้คัดทานค้านในข้อใดข้อหนึ่งต้องปรึกษาอีก ที่ควรจะแก้ได้ก็ให้แก้เสียให้เสร็จในเวลานั้น
ถ้าเห็นถูกต้องพร้อมกันแล้ว ไช้เปรซิเดนจะไ้ลงชื่อให้เป็นการเสร็จในการปรึกษาไว้ข้อหนึ่ง
แล้วให้ไช้เปรซิเดนนำความขึ้นกราบบังคมทูลพระกรุณาทรงเห็นชอบแล้ว คำปรึกษานั้นจึง
ใช้ได้ ถ้าคำปรึกษานั้นไม่ตกลงกันในข้อใดข้อหนึ่งก็ ไช้เปรซิเดนต้องบังคับให้โหวตคือ
จับฉลาก

ข้อ ๑๕

คำปรึกษาในวันก่อนตกลงเป็นเสร็จกัน จนไช้เปรซิเดนไ้ลงชื่อในหนังสือคำปรึกษา
แล้ว ไช้เปรซิเดนจะยกข้อความใหม่ที่ปรึกษากันในวันนั้นให้เคาน์ซิลลอร์ดหรือฟัดเดคไ้ทราบ
ไช้เปรซิเดนจะพูดมีชเอง หรือจะเชิญผู้ใดคนหนึ่งให้ชี้แจงความในเรื่องนั้นก็ได้

ข้อ ๑๖

ในที่ประชุมเคาน์ซิลลอร์ดหรือฟัดเดคนี้ ยกไว้แต่ไช้เปรซิเดนผู้เดียวเป็นหัวหน้าเป็น
ประธาน นอกนั้นเป็นผู้มีศักดิ์เสมอกันทั้งสิ้น ไม่มีสูงต่ำกว่ากัน ถ้าเคาน์ซิลลอร์ดหรือฟัดเดค ๒ นาย
ขึ้นชมนจะพูดความพร้อมกัน ไช้เปรซิเดนจะตัดสินให้ผู้ใดคนใดได้ แต่ผู้ใดพูดก่อนต้องตัดสินตาม
ลำดับซึ่งเรียงอยู่หน้าแต่หลัง ในคำหมายประกาศเดิมและผู้ซึ่งได้เป็นเคาน์ซิลลอร์ดหรือฟัดเดคก่อน
และหลัง ผู้ที่มีชื่ออยู่หน้าและผู้ซึ่งได้เป็นเคาน์ซิลลอร์ดหรือฟัดเดคก่อน ไช้เปรซิเดนต้องตัดสินให้
พูดก่อน ถ้าท่านเดนาบคี่ซึ่งเชิญมาอยู่ในที่ประชุมนี้จะขึ้นชมนพร้อมกันกับผู้อื่น ไช้เปรซิเดน
ต้องตัดสินให้ผู้หนึ่งคนใด และยอมให้ท่านเดนาบคี่พูดก่อน เพราะท่านเดนาบคี่มีพระราชกรณียกิจ
จะให้จัดไว้ชำระราชการอื่นไป ถ้าเป็นท่านเดนาบคี่ด้วยกันขึ้นชมนจะพูดพร้อมกัน ไช้เปรซิเดน
ต้องตัดสินตามการที่ไว้รับตำแหน่งยศท่านเดนาบคี่ก่อนแต่หลัง

ข้อ ๑๗

มีกำหนดห้ามว่า เคาน์ซิลลอร์ดหรือฟัดเดคผู้ใดคนหนึ่งซึ่งจะพูดมีชในความปรึกษาเรื่อง
เดียวกันวันเดียวกันอย่าให้พูดมีชมากกว่าสองคราว เว้นแต่ความต่างเรื่องจึงพูดได้ หรือ
ไช้เปรซิเดนจะเชิญผู้หนึ่งให้พูดมากกว่าสองคราวเพื่อจะตอบความและจะแก้ไขความจึงพูดได้

ข้อ ๑๘

ถ้าเกณฑ์ชดเชยข้อฟ่งเตศผู้ใดผู้หนึ่งจะขอให้จำกัดหยอค่าซึ่งตัวใดผู้ตนเองก็ด้ หรือ
 งานผู้อื่นผู้ก็ด้ต้องบอกแก่โจชเปรีชเคนชอให้จำกัดนั้นไว้ แดงเคอด้ก็ด้จำกัดนั้นไว้ อนึ่ง
 ถ้าเกณฑ์ชดเชยข้อฟ่งเตศผู้ใดผู้หนึ่งโดยกรชอ บักรชชอ โคชอหนึ่งชนพูดใน ที่ ประชุม แดง จะให้
 โหวตจับฉลาก ถ้าไม่มีผู้งใจรับรองเห็นชอบด้วยคังแต่หนึ่งคนขึ้นไปแต่ไม่คังโหวตจับฉลาก
 เลย ถ้าผู้ใดผู้หนึ่งจะห้ามการชอโคชอหนึ่งจะต้องมีผู้รับรองเห็นชอบด้วยคังแต่หนึ่งขึ้นไป
 ถ้าไม่มีผู้รับรองก็ไม่คังโหวตจับฉลาก ถ้ามีผู้งดางชนเรื่องโคชอหนึ่งก็ด้มีผู้รับรองเห็นด้วย
 คนหนึ่งพร้อมแล้ว แดงไม่มีใครพูดห้ามกั้นกางแล้ว โจชเปรีชเคนคังถามเกณฑ์ชดเชยข้อฟ่งเตศ
 ทังปดง ว่าเรื่องนั้ใครจะเห็นชอห้ามกั้นกางอย่างไรบ้าง ถ้าไม่มีใครห้ามกั้นกางแล้ว ก็เป็นอัน
 เห็นว่ายอมพร้อมกัน ความชอหนึ่งเป็นใช้ได้

ข้อ ๑๙

ถ้าเกณฑ์ชดเชยข้อฟ่งเตศผู้ใดผู้หนึ่งจะห้ามก็ด้ ถ้าจะยกชอแก่ชอก็ด้ แดงมีผู้รับรอง
 เห็นด้วยคนหนึ่งให้เกณฑ์ชดเชยข้อฟ่งเตศบักรชชอก่อน ต่างคนต่างพูดชอตามกันตามแต่บัญญัติ
 แดงรูปคความ ครั้นพูดกันต้นชอความแล้วคังโหวตจับฉลาก คือให้ผู้เห็นด้วยฝ่ายหนึ่งชน
 พร้อมกันให้โจชเปรีชเคนนับคังว่าฝ่ายหนึ่งจะเป็นก้นาย แดงให้ผู้ทฝ่ายชางไม่ยอมเห็นด้วยชน
 ชนพร้อมกัน ให้โจชเปรีชเคนนับคังว่าฝ่ายนั้จะเป็นก้นาย ถ้าการโหวตจับฉลากนั้มีผู้เห็นด้วย
 กังหนึ่ง ไม่ยอมเห็นด้วยกังหนึ่งเท่ากับคังสองฝ่าย ก็ให้โจชเปรีชเคนยกความเรื่องนั้เสีย ให้
 โหวตจับฉลากใหม่ในเวดาอื่น เว้นแต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าแผ่นดินซึ่งเป็นเปรีชเคนประทับอยู่
 ในที่ประชุมนี้ด้วยคังแล้วแต่จะทรงคังคังในการเรื่องนั้

ข้อ ๒๐

ถ้าโหวตจับฉลากกัน ในชอเดิมชอแก้กันแล้ว แต่มีผู้เห็นชอบในชอเดิมชอแก้มาก
 ด้วยกัน คังเอาชอนั้เดิมในชอเดิมให้เรียบร้อยแล้วให้โหวตจับฉลากอีกครั้ง ๑ ถ้าคนมาก
 ไม่เห็นด้วยในชอเดิมชอแก้ คังคังจับฉลากแต่ในชอเดิมเท่านั้น อนึ่ง ในความชอโคชอผู้ใด

ผู้หนึ่งเห็นชอบด้วยว่าเป็นคัมภีร์ไม่ต้องแก้ไข และผู้อื่นรับรองพร้อมใจเห็นด้วย และให้โหวตจับฉลากกันมีผู้เห็นพร้อมกันมาก ความชันนี้ไม่ของเดิมต้องแก้ไขได้ อนึ่ง เคาท์ซีดอร์ขอฝากเตือนผู้ยากจะรอรองคได้จะให้ประชุมต่อไปในเวลาอื่น หรือจะให้เด็กชอที่ปรึกษาอยู่นั้นจะให้ปรึกษาก่อนในคราวหลัง ถ้ามีผู้รับรองเห็นด้วยแต่ผู้หนึ่งก็ให้โหวตเบริชเคนบังคับการโหวตจับฉลากกัน ถ้ามีผู้เห็นพร้อมกันมาก การนี้ก็ให้คงและเด็กตามที่เห็นพร้อมกัน ถ้าผู้ใดขอให้เด็กครั้งหนึ่งแล้ว แต่ผู้อื่นไม่ยอมเห็นด้วย ห้ามไม่ให้ผู้ขอเด็กอีกในระหว่างโมง ๓ ถ้าพ้นกำหนดโมง ๓ จะขอเด็กเดี่ยวอีกก็ได้ ถ้าชอที่ปรึกษาก่อนนั้นปรึกษาดำเนินกันแล้ว จะยกชอใหม่มาปรึกษาต่อไป แม้นยังไม่พ้นกำหนด ๓ โมงผู้นั้นจะขอเด็กเดี่ยวก็ได้

△

บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๑/๒๕๐๑ (วิสามัญ สมัยที่ ๒)
วันพฤหัสบดีที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๐๑
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๘.๔๕ นาฬิกา

พลเอก พระประจักษ์ จันทรักษา ประธานสภาผู้แทนราษฎรกล่าวเปิดประชุม และอนุญาตให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีได้รวม ๒ กระทู้ คือ

๑. กระทู้ถามของ นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงใหม่) เรื่อง นักเรียนไม่มีที่เตาเรียน

๒. กระทู้ถามของ นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) เรื่อง นักเรียนสตรีวัดโนนทัยพายัพเข้าเรียนหนังสือไม่ได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎรเสนอให้ที่ประชุม พิจารณาญัตติ ขอให้เพิ่มเวลาประชุม ต่อเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกาของวันที่มีการประชุม (นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) เป็นผู้เสนอ) ซึ่งค้างการพิจารณาจากคราวประชุมครั้งก่อน

ผู้เสนอได้แถลงเหตุผลในการเสนอญัตตินี้มีความสำคัญว่า ต้องการให้มีการประชุมต่อในดือนบ่าย ๑๔.๐๐ นาฬิกา ทุกคราวประชุมที่ยังพิจารณาไม่หมดระเบียบวาระ เนื่องจากการประชุมมีสัปดาห์ละ ๑ ครั้งเท่านั้น จึงสมควรที่จะได้มีการประชุมจนตลอดด้วย

ได้มีมติอภิปรายคัดค้านญัตตินี้ว่า ความข้อบังคับการประชุมและการปรึกษาของสภาได้บัญญัติให้เป็นอำนาจของประธานสภาที่จะใช้ดุลยพินิจในการที่จะตั้งให้พักประชุมชั่วคราว และมีการประชุมต่อไปอีก หรือที่จะตั้งให้เลิกประชุมได้อยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นที่จะต้องมติในเรื่องนี้

เมื่ออภิปรายกันแล้ว ที่ประชุมลงมติให้ยกเรื่องอันขึ้นปรึกษา ญัตตินี้จึงเป็นอันตกไป เนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎรมีกิจธุระ นายประสิทธิ์ จุฑะเกศ รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ ๒ จึงดำเนินการประชุมแทน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎรเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติบังคับการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๐๑ (นายพรชัย แสงรัจ (ศรีตะเกษ) และนายสว่าง ตราชู (จอมแก่น) เป็นผู้เสนอ)

ผู้เสนอได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ นี้มีความสำคัญว่าพระราชบัญญัติบังคับการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์เป็นกฎหมาย ซึ่งกักกันวิตรอน ดิทธิ เดรัภาพของประชาชนอันมิชอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖ และยังได้กลายเป็นเครื่องมือของรัฐบาตที่ฉวยโอกาสแอบอิง อาศัยอำนาจกุมคนซึ่งนักการเมือง วิตรอนดิทธิ เดรัภาพของหนังสือพิมพ์ ประชาชนโดยไม่ชอบไม่ควร อนึ่ง ได้มีประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๔๘๘ เป็นเครื่องมืออันดั่งและเพียงพอแล้วที่จะรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง และยังว่าอันพระราชบัญญัตินี้ยังเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เพราะประชาชนมิอาจเบ็ดทำการค้าได้โดยเสรีกับทุกประเทศ จึงเห็นควรให้ยกเลิกเสีย

พลโท ประภาส จารุเสถียร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้อภิปรายคัดค้านร่างพระราชบัญญัตินี้ว่า ประเทศไทยเรามีการปกครองในระบบประชาธิปไตย โดยมีรัฐธรรมนูญเป็นหลัก และมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ภายใต้บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแต่ดัดจริตคอมมิวนิสต์มีนเป็นกบฏระบอบการปกครองของประเทศไทย และขณะนั้นคอมมิวนิสต์กำลังพยายามที่จะแพร่เข้ามาในประเทศไทยและประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ซึ่งวิธีการของคอมมิวนิสต์นั้นก็คือการใช้กำลังบังคับอย่างหนึ่ง และใช้วิธีการแทรกซึมเพื่อชักจูงประชาชน

ให้หันไปนิยมและถกอดความไม่สงบ อีกอย่างหนึ่ง คอมมิวนิสต์ไม่นิยมระบอบประชาธิปไตย ไม่นิยมการมีพระมหากษัตริย์ และศาสนา ซึ่งประเทศไทยเรายังต้องการอยู่ เพราะฉะนั้น ถ้ามีทางใดที่เราจะบังคับกันได้ก็ต้องกระทำทุกวิถีทาง พระราชบัญญัติบังคับการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ เป็นเพียงขั้นต้นในการที่จะบังคับการแทรกซึมของคอมมิวนิสต์เท่านั้น ส่วนกฎหมายอาญานั้นเป็นการปราบปรามซึ่งอยู่ในขั้นต่อไป การที่คิดว่ามีกฎหมายอาญาอยู่แล้วที่จะดำเนินการนั้นจึงหาเพียงพอไม่ และตามรัฐธรรมนูญนี้ บุคคลย่อมมีเสรีภาพที่จะทำอะไรก็ได้ภายใต้ขอบเขตแห่งกฎหมาย และพระราชบัญญัติบังคับการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นี้ก็ได้ออกไป โดยถูกต้องตามรัฐธรรมนูญแล้ว การที่ว่าเป็นการกักกันหรือสอดส่องเสรีภาพของราษฎรจึงไม่เป็นการถูกต้อง

ที่ประชุมได้อภิปรายกันในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทั้งฝ่ายสนับสนุน และ ฝ่ายคัดค้าน ในประเด็นต่าง ๆ จนถึงเวลา ๑๓.๓๕ นาฬิกา เนื่องจากประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ลงจากบัลลังก์โดยมิได้สั่งอย่างใด จึงถือว่าเลิกประชุมตามข้อบังคับการประชุมและการบริการของสภาผู้แทนราษฎรข้อ ๒๓ วรรคสอง

เลิกประชุมเวลา ๑๓.๓๕ นาฬิกา

เจริญ บัณฑโร

(นายเจริญ บัณฑโร)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

Δ

กระทู้ถาม ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๖/๒๕๐๑ วันศุกร์ที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๐๑

กระทู้ถามด่วน เรื่อง การจัดตั้งสหกรณ์ทุกประเภทกับการทุจริต ของ นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) ตั้งถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสหกรณ์ ดังนี้

ด้วยปรากฏมาเป็นเวลานานแล้วว่า สหกรณ์ประเภทต่าง ๆ ซึ่งทางการได้ดำเนินการจัดตั้งไปนั้น ไม่สอดคล้องต้องกันกับนโยบายของรัฐบาลที่ปรารถนาจะให้ปวงชนชาวไทยผู้ยากจนได้อยู่ดีกินดีมีหลักฐานมั่นคงเคย ครองกินข้าม กตบหน้าความเดือดร้อนไปสู่สมาชิกสหกรณ์ อาทิ เช่นเจ้าหน้าที่เอาเงินของสมาชิกสหกรณ์ที่นำไปชำระหนี้ ยักยอกไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว บางรายก็นำเงินสหกรณ์หาทุนไปเข้าบัญชีที่ธนาคารออมสินในนามของเจ้าหน้าที่สหกรณ์ แล้วนำเงินดังกล่าวไปหมุนหารายได้เป็นพิเศษ ตลอดจนสหกรณ์ขายข้าวและพืชผลแก่ชาตทุนย่อยยับหลายจังหวัดนั้น รัฐบาลทราบหรือไม่ ถ้าทราบ ข้าราชการขอเรียนถามว่า

๑. ตั้งแต่ต้นปี พ.ศ. ๒๔๘๕ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๐๐ กระทรวงสหกรณ์ได้จัดตั้งสหกรณ์หาทุน สหกรณ์ขายข้าว และสหกรณ์อื่น ๆ ขึ้นกี่สมาคม ในจังหวัดใดบ้าง รวมจำนวนเงินทุนทั้งสิ้นของสหกรณ์แต่ละประเภทเป็นเงินประเภทละเท่าใด สหกรณ์ประเภทต่าง ๆ ดังกล่าวนี้มีผลกำไรและขาดทุนหรือไม่ประการใด (ขอแสดงตัวเลขให้ละเอียด)

๒. เจ้าหน้าที่ในตำแหน่งสหกรณ์จังหวัด สหกรณ์อำเภอ และเสมียนพนักงานที่ใช้อำนาจหน้าที่ทุจริตยักยอกฉ้อโกงเงินทุนของของสหกรณ์ประเภทต่าง ๆ มีกราย ทางการฟ้องร้องคดีถูกควมร้าย ถูกไล่ออก ปลดและให้ออกจากราชการในกรณีทุจริตหรือฉ้อโกงมีผลตกเป็นจำนวนทั้งสิ้นกี่ราย ในระยะ ๕ ปีดังกล่าวแล้วข้างต้น

๓. การที่เกิคมั่วราชการทุจริตขึ้นในวงการสหกรณ์เช่นนี้ เป็นเพราะผู้บังคับบัญชาชั้นผู้ใหญ่ในกระทรวงสหกรณ์บกพร่องต่อหน้าที่ มิได้เอาใจใส่ดูแลผู้ใต้บังคับบัญชา หรือว่าผู้ใหญ่อ้างอ้างว่าได้สนับสนุนให้เกิดการทุจริตเพื่อได้รับผลประโยชน์ตอบแทนนั้น ใช่หรือไม่

๔. เงินทุนสหกรณ์ประเภทต่าง ๆ ได้คืนจากผู้ทุจริตร้าย รวมเงินทั้งสิ้นเท่าใด
ส่วนที่สูญหายไปทั้งต้นเป็นจำนวนเงินเท่าใด กระทรวงสหกรณ์จะมีนโยบายป้องกันมิให้มีการ
ทุจริตเกิดขึ้นอีกภายหน้าอย่างไรหรือไม่

นายอารีย์ ต้นดีเวชกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการสหกรณ์) :

ตอบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๘๕ ถึง ๒๕๐๐ กระทรวงสหกรณ์ได้จัดตั้งสหกรณ์ห้าทุน ๓,๖๔๖ สหกรณ์
สหกรณ์ชายชาวด ๔๔ สหกรณ์ และสหกรณ์ประเภทอื่น ๆ ๒๕๒ สหกรณ์ ในท้องที่จังหวัดต่าง ๆ
รวม ๖๕ จังหวัด รวมจำนวนเงินทุนทั้งสิ้นของแต่ละประเภทตั้งแต่ปี ๒๔๘๕ มี ๒๕๐๐ ตั้ง
สหกรณ์ห้าทุน ๕๖,๖๕๗,๓๗๐.๐๕ บาท สหกรณ์ชายชาวด ๓,๗๘๒,๒๒๔.๗๕ บาท สหกรณ์
ประเภทอื่น ๆ ๕๓,๖๓๘,๗๘๗.๗๒ บาท สหกรณ์ประเภทต่าง ๆ ตั้งถาวรตั้งตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๘๕
ถึงปี พ.ศ. ๒๔๘๘ ไม่นับปี ๒๕๐๑ คืออยู่ในระหว่างตรวจสอบบัญชีซึ่งยังไม่ทราบคดีเดชะที่แน่ชัด
มีผลกำไรและขาดทุนดังนี้ สหกรณ์ห้าทุนกำไร ๔,๘๓๓,๖๕๗.๗๖ บาท สหกรณ์ชายชาวดขาดทุน
๒,๘๘๔,๗๓๒.๐๓ บาท สหกรณ์ประเภทอื่น ๆ ขาดทุน ๒,๖๗๒,๓๐๘.๗๕ บาท ข้อ ๒. เจ้าหน้าที่
ในสหกรณ์จังหวัด สหกรณ์อำเภอ และเสมียนสหกรณ์ที่ใช้อำนาจหน้าที่ทุจริตตามคำกามที่
กำหนดมานั้น มีจำนวน ๓๐ ราย แยกออกไปดังนี้ สหกรณ์ห้าทุน ๓๗ ราย สหกรณ์ชายชาวด
๘ ราย สหกรณ์ประเภทอื่น ๆ ๓ ราย ได้จัดการดำเนินคดีลงโทษไปแล้วทั้งสิ้น ดำเนินคดีจน
ถูกจำคุก ๓ ราย ได้ออก ปดออกและให้ออกจากราชการ ๒๗ ราย ข้อ ๓. การที่เกิดการ
ทุจริตในวงการสหกรณ์นั้นมิใช่เป็นเพราะ ผู้บังคับบัญชาชั้นผู้ใหญ่ใน กระทรวง สหกรณ์บกพร่อง
หรือให้การสนับสนุนให้เกิดการทุจริตแต่ประการใดมิได้ หากแต่เฉพาะบุคคลนั้น ๆ ปฏิบัติ
หน้าที่ราชการบกพร่องและมีเจตนาที่จะทุจริต ส่วนข้อ ๔. เงินทุนสหกรณ์ประเภทต่าง ๆ ได้
คืนจากผู้ทุจริตดังนี้ สหกรณ์ชายชาวด ๒ รายเป็นเงิน ๓๔,๒๓๔.๓๓ บาท ร้านสหกรณ์ ๓ ราย
จำนวนเงิน ๔๕,๘๗๘.๘๘ บาท ส่วนที่สูญไปยังไม่ทราบจำนวนแน่นอนเพราะยังอยู่ในระหว่าง
ดำเนินคดีบ้างและยังอยู่ในระหว่างสอบสวนบ้าง สำหรับนโยบายที่จะป้องกันมิให้มีการทุจริต
เกิดขึ้นอีกในภายหน้า กระทรวงสหกรณ์ก็ได้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงระเบียบการต่าง ๆ
เกี่ยวกับการใช้เงินให้รัดกุมยิ่งขึ้น รวมทั้งจัดให้ผู้ตรวจราชการกระทรวงสหกรณ์ออกไปตรวจ
ตราอยู่เป็นประจำ นอกจากนี้เมื่อเกิดการทุจริตนั้นก็ได้จัดการลงโทษโดยเด็ดขาดทุกรายแล้ว

นายทองคำ อิศราวิช (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอซักถามรัฐมนตรีมหาดไทย
 เป็นครั้งที่ ๓ ว่า ตามที่ท่านได้ตอบกระทู้ถามของข้าพเจ้านั้น นั้นก็แสดงว่าท่านรับอยู่ในตัวแล้วว่า
 มีการทุจริตในวงราชการกระทรวงมหาดไทย ทั้งนี้ข้าพเจ้าอยากจะซักถามท่านตามข้อเท็จจริงที่ท่านบอก
 เมื่อครั้งครั้งหนึ่งว่าช่วยชาวภาคเหนือ ๒ ล้านบาทเศษนั้น สหกรณ์ชาวนาในจังหวัดใดบ้าง
 ข้าพเจ้าขอทราบจังหวัดไหนที่ขาดทุน ๒ ล้านเศษนั้นท่านได้จัดการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของท่าน
 แต่อย่างไรหรือไม่ในจังหวัดชายแดน และสหกรณ์ประเภทอื่น ๆ ที่ท่านรับอยู่ในตัวแล้วว่าขาด
 ทุนถึง ๒ ล้านเศษก็เช่นเดียวกัน ข้าพเจ้าอยากทราบว่าสหกรณ์ประเภทอื่น ๆ นั้นประเภทใด
 บ้างท่านประธานที่เคารพ ขอท่านอย่าได้ตอบคำถามของข้าพเจ้าคลุมเครือ ขอได้ชี้แจงแสดง
 เหตุผลให้ชัดแจ้งด้วยดี และนอกจากนี้ท่านได้บอกว่าการที่เกิทุจริตในวงราชการ
 นั้น ผู้ใหญ่ในกระทรวงมหาดไทยมิได้สังเกตเห็น ท่านบอกไปว่าเจ้าหน้าที่ของท่านเจตนาทุจริตเองนั้น
 ข้าพเจ้าก็ยังสงสัยอยู่ท่านประธาน ข้าพเจ้าอยากจะขอถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ช่วยสหกรณ์ชุดปัจจุบันว่าท่านทราบหรือไม่ว่าครั้งหนึ่งอดีตสหกรณ์จังหวัดราชบุรี ประธาน
 โทษท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าจำเป็นต้องออกนามรายนาม นายเคียร ปนารักษ์ ตอนนั้นมีการตั้ง
 สหกรณ์ชาวนาขึ้นในจังหวัดราชบุรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งอำเภอโพธาราม อำเภอบ้านโป่ง อำเภอ
 บางแพ สหกรณ์ประเภทหาทุนทั้งหมดด้วยกันประมาณ ๒๓ แห่งมาคน ท่านประธานที่เคารพ
 สหกรณ์จังหวัดคนนี้ได้ไปรับเงินตัวเงิน ทั้งหมดด้วยกันประมาณ ๕ แสนเศษแทนที่จะจ่ายให้แก่
 ๓๓ สหกรณ์ต่าง ๆ นั้นหาไม่ได้ อดีตสหกรณ์จังหวัดผู้บังคับเอาเงินจำนวนดังกล่าว ๕ แสน
 เศษไปเข้าบัญชีในธนาคารออมสินจังหวัดราชบุรีในนามของ นายเคียร ปนารักษ์ ท่าน
 ประธานที่เคารพ ครั้นกระทรวงมหาดไทยได้แต่งตั้งกรรมการไปสอบสวน ท่านประธาน และ
 ข้าพเจ้านั้นเป็นประธานกรรมการไปสอบสวน เวลา นั้นในฐานะที่ ข้าพเจ้าดำรง ตำแหน่ง เดชานุการ
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อสอบสวนได้ข้อเท็จจริงแน่นอนแล้วให้ได้ออกจากหน้าที่
 นี้ทำไม่ผู้ใหญ่ในกระทรวงมหาดไทยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งจากที่ข้าพเจ้าต้องผ่านพ้นจาก ตำแหน่ง เดชานุ
 ภารรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยวิถีทางการเมืองมาบังคับ ขอประธานโทษคือนั้น
 ข้าพเจ้าไม่ได้เป็นตุลาการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอ๊ะ นี่คุณทองดี นี่มันออกเรื่องไปแล้วคุณ
อภิปรายไปเสียออกเรื่องด้วย ขอให้ช่วยย่อ ๆ เอะ ขอเท็จจริงอย่าให้มันยืดยาวนักคุณ คุณ
มีอะไรก็ไปได้หมด

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ก็เนื่องด้วยเหตุนี้เมื่อข้าพเจ้าพ้นจากหน้าที่
ตำแหน่งโดยวิถีทางการเมืองบังคับแล้ว ข้าพเจ้าก็ตั้งทราบว่าคุณรัฐมนตรีชุดใหม่หรือเจ้าหน้าที่
กระทรวงมหาดไทยคนไหนที่รับผิดชอบ ออกคำสั่งกระทรวงมหาดไทยว่าเงินเดือนเพียงนี้คุณ
และนับว่าเอาไปเลี้ยงอยู่ในกรมมหาดไทยที่กินอย่างนี้จะใช้ได้หรือ ท่านประธานที่เคารพ
แสดงว่าเจ้าหน้าที่มหาดไทยคนไหนในกระทรวงมหาดไทยนั้นมันบังคับให้เกิดการทุจริต ท่าน
ประธานที่เคารพ แล้วเงินได้มาหมดใหม่คือนั้น ข้าพเจ้าขอถามอย่างนี้ อันเป็นการที่แสดงว่า
มีการทุจริตอย่างชัดเจนแค่ไหน เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วทำไมไม่ได้ออกเสีย ไม่เอาเข้าคุกเข้าตาราง
เสียมัน แล้วรัฐบาลทราบไหมว่าสหกรณ์ประเภทหาทุนตั้งแถว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัด
ราชบุรีนั้นทำความเดือดร้อนให้แก่ราษฎรมาซึ่งสหกรณ์ทั้ง ๒๓ งบประมาณต้องแบกหนี้สิน ท่าน
ประธานที่เคารพ สมาชิกต่าง ๆ ไม่ได้รับเงิน รัฐบาลทราบไหมเราต้องเสียดอกเบี้ยของสหกรณ์
แต่ละตำบล อันนี้ทำความเดือดร้อนให้แก่สหกรณ์ต่าง ๆ นั้นทางรัฐบาลทราบไหม
แล้วนอกจากสหกรณ์รายชื่ารัฐบาลขอขออนุญาตที่ ทางรัฐบาลหรือไม่ว่าสหกรณ์
รายชื่อนี้ในจังหวัดสุรินทร์ สกลนคร อุตรดิตถ์ นครราชสีมา ร้อยเอ็ด มหาสารคาม กาฬสินธุ์
เหล่านี้นั้นทางรัฐบาลที่ว่าหาทุนย่อยยับ ขอให้ท่านลองแฉรายละเอียดมาให้ข้าพเจ้าได้ทราบ
ด้วยประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งสหกรณ์ประเภทหาทุน ข้าพเจ้าขอถามท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยว่าท่านทราบไหม ก่อนที่ท่านจะเข้าไปบริหารราชการในกระทรวง
มหาดไทยนั้นมีสหกรณ์ประเภทหาทุนในจังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนมเขาค้อร้อยเอ็ด
ที่ทำไมไม่ไปเป็นหนี้ที่สกลนคร สหกรณ์ต่าง ๆ เหล่านี้เขาขาดมากรุนหรือเขาขาดมาครบถ้วน
รัฐบาลเพิกถอนเงินไป อันนี้ทางรัฐบาลใหม่ ผิดสุดท้ายอยู่ กระทรวงมหาดไทยต้องสูญเงินที่ซึ่งเป็น
เงินกู้จากธนาคารออมสิน เพื่อไปช่วย มันเป็นเงินทั้ง ๒๐ กว่าล้านบาทนั้นท่านทราบหรือไม่
หรือว่าท่านไม่ทราบ เมื่อไม่ทราบข้าพเจ้าจะแจ้งอย่างนี้ ท่านจะดำเนินการอย่างไรต่อไปหรือไม่
นี่ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าขอขออนุญาตเป็นครั้งที่ ๓ ก่อน

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสหกรณ์) : ขอ
 ประทานเรียนแจ้งตอบข้อซักถามของท่านสมาชิกผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ซึ่ง
 แรกที่ท่านถามว่าสหกรณ์ขายข้าวที่ขาดทุนนั้น มีจังหวัดใดบ้าง ทางกระทรวงสหกรณ์มีหลักฐาน
 ปรากฏพร้อมที่จะให้สำเนาแก่ท่านได้อยู่เดี๋ยวนั้น แต่จะมาเรียนแจ้งเป็นรายจังหวัดในทันทันมาก
 ด้วยกัน คือจำนวนทุนทั้งต้นอยากจะเรียนแก่ท่านเป็นรายปีไป เพื่อให้ท่านทราบดังนี้ด้วยกัน
 คือ พ.ศ. ๒๔๘๕ ความที่ท่านถามข้อแรกขาดทุน ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๖ ขาดทุน ๑๕ ธันวาคม
 พ.ศ. ๒๔๘๗ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๘ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๙ ๒๖ ธันวาคม รวมทั้งต้น
 ๘๐ กว่าธันวาคมเศษ ซึ่งท่านผู้แทนราษฎรซึ่งก็เคยเป็นประธานการรัฐมนตรีมาแต่ครั้งคราวที่จังหวัด
 ไชยบุรี เพราะเป็นก่อนที่คณะรัฐบาลชุดนี้จะเข้ามาบริหารราชการในกระทรวงนี้ ส่วนที่
 ขาดทุนอื่น ๆ นั้นในข้อซักข้อที่ ๒ ของท่าน คือขาดทุนส่วนใหญ่ได้แก่สหกรณ์การค้า โดย
 เฉพาะอย่างยิ่งร้านค้าสหกรณ์ ซึ่งท่านผู้แทนราษฎรได้เคยไปตรวจราชการก็ได้มีบันทึกไว้ซึ่งข้าพเจ้า
 ก็นำมาในทันที ถ้าท่านสงสัยว่าจังหวัดใดบ้างขาดทุนประการใด บันทึกของท่านไปตรวจ
 ราชการเกือบทั่วราชอาณาจักร ท่านคงจะจำได้ดี ส่วนที่ท่านถามข้อที่ ๓ ที่ท่านว่าผู้ใหญ่ส่งเสริม
 ให้มีการทุจริตนั้น กระทรวงสหกรณ์ขอเรียนยืนยันคือท่านผู้แทนราษฎรว่า ผู้ใหญ่ในกระทรวง
 สหกรณ์นั้นไม่ได้ส่งเสริมให้ผู้ใดทุจริตเลย แต่ตรงกันข้ามเรากลับดำเนินการลงโทษผู้ทุจริต
 ทุกรายไป และเป็นไปตามนโยบายรัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ด้วยที่จะดำเนินการให้ราชการนั้นได้
 ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบธรรม และเป็นไปตามวัตถุประสงค์กฎหมาย ฉะนั้นใครยืนยันต่อท่านผู้แทนราษฎร
 ได้ว่า กระทรวงสหกรณ์นั้นไม่มีการส่งเสริมให้ผู้ใดเกิดการทุจริตขึ้นเลย

ตามข้อซักข้อที่ ๔ ของท่านเกี่ยวกับเรื่องสหกรณ์จังหวัดราชบุรี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ท่านอดีตรัฐมนตรีจังหวัดคือคุณเคียร ๆ ขอประทานโทษ ที่ท่านได้กล่าวชนเมื่อก่อน เรื่องนี้
 ท่านผู้แทนราษฎรก็ได้ยอมรับแล้ว ท่านได้เป็นประธานในการสอบสวนเอง และกระทรวงสหกรณ์
 ก็ได้ตั้งโทษปรับคดีเงินเดือนไปแล้ว และได้ย้ายหน้าที่มาประจำสหกรณ์ที่คนตั้งที่ท่านทราบอยู่
 กรณีรองนายเคียร ๆ ทางเราได้ดำเนินการสอบสวนแล้ว ปรากฏว่าไม่มีเจตนาที่ทำการทุจริต
 แต่ความบกพร่องต่อหน้าที่ คือได้นำเงินไปใช้ในบัญชีในนามของตัวไว้จริง แต่ตัวเงินอยู่ครบ

ก่อน ไม่มีผู้สูญหายไปไหนเลย ในขณะที่ทำการส่งหกรณี่ไม่มี ท่านผู้เกียรติก็ได้เป็นประธาน
 ดำเนินดอบส่งมอบเอง ท่านย่อมทราบได้คืออยู่ ข้อสุดท้ายของท่านเกี่ยวแก่เรื่องชายชาวจังหวัด
 สุรินทร์ ดงดนคร และภาคอื่นต่าง ๆ ที่ขาดทุนนั้น ทางกระทรวงส่งหกรณี่ก็ใคร่ขอประธาน
 เรียงขึ้นแจ้งต่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งส่งหกรณี่ที่ส่งดงนครกับนครพนมที่ขอสักได้ว่าได้อะไรคืนและ
 หักทศพรพียที่ไม่ส่งมอบมาประณันนั้น เรื่องเหล่านี้ความจริงแล้วก็เป็นเรื่องเก่า ๆ แค่ว่าทบทวน
 รายงานของท่านผู้เกียรติที่เดินทางไปตรวจราชการ แล้วปรากฏว่าที่จังหวัดดงนครกับ
 นครพนมของท่าน ท่านบันทึกว่าปฏิบัติงานเรียบร้อยทุกประการ บันทึกของท่านอยู่ที่ข้าพเจ้า
 ถ้าท่านสนใจมาหยิบไปอ่านเดี๋ยวนี้ก็ยังได้ กระทรวงส่งหกรณี่ก็ใคร่ขอเรียงขึ้นยืนยันว่าเราได้รับ
 รายงานจากเดชาอนุการ คือผู้ทรงเกียรติของเรา คือท่านผู้เกียรติที่ชกถามนั่นเอง ว่าปฏิบัติ
 งานด้วยดีและไม่มีรายงานจากจังหวัด ไม่มีผู้กล่าวร้องโทษขึ้น เราจึงไม่สามารถที่จะ
 วินิจฉัยได้ว่าได้มีการทุจริตตั้งที่ท่านกล่าวหา คือนำเอาหลักฐานที่ไม่ดีมาประณัน

นายทองคำ อิศราวัฒน์ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอชกถามรัฐมนตรีส่งหกรณี่
 เป็นครั้งต้องตามที่ท่านได้ตอบเมื่อครั้ง ส่งหกรณี่ชายชาวที่ขาดทุนไปนั้น จังหวัดต่าง ๆ ท่านไม่
 สามารถที่จะเอามาอ่านในสภา เพราะเกรงไปว่าจะเสียเวลาของสภา ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจ
 ถ้าท่านมีหลักฐานอยู่ในมือแล้ว เรื่องเจตนาขอท่านอย่าได้คำนึงถึง ข้าพเจ้าต้องการจะให้ท่าน
 แสดงชัดแจ้งให้ละเอียดถี่ถ้วนว่าจังหวัดไหนขาดทุนเท่าไร ทั้งนี้เมื่อท่านทราบอย่างนั้นว่าจังหวัดไหน
 ขาดทุนเท่าไรแล้ว ข้าพเจ้าจะได้แนะนำให้ท่านไปแก้ไขในข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้เขารู้สึกเสียใจ
 ขึ้น นี้ท่านก็ไม่ทำ แล้วนอกจากนี้ข้าพเจ้าอยากจะชกถามว่า ส่งหกรณี่ชายชาวในจังหวัด
 เชียงใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงตั้งหกรณี่เชียงใหม่เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๘ ขาดทุนถึง
 ๕๐๐,๐๐๐ บาทแล้ว ท่านทราบไหม ท่านทราบหรือไม่ ท่านได้ดำเนินการดอบส่งมอบไปแล้ว
 อย่างไร ประการใดหรือไม่ ข้อคือไปที่ท่านบอกว่า นายเคียร ปนารักษ์ นั้นไม่มีเจตนา อันนี้
 ข้าพเจ้ารู้สึก สดุดใจแทน ตัว ท่านรัฐมนตรีช่วย ว่าการ กระทรวงส่งหกรณี่เห็นว่าเป็นว่าไม่มีเจตนา
 ท่านประธานที่เคารพ ถ้าไม่มีเจตนาแล้ว ทำให้นายเคียร ปนารักษ์ นำเงินมาเงินตั้ง ๕๐๐,๐๐๐
 ไปฝากธนาคารออมสิน ในนามนายเคียร ปนารักษ์ ทำไม่ถึงทำอย่างนี้ ถ้านายเคียร ปนารักษ์

ไม่มีเจตนาจะทุจริตไม่มีเจตนาจะเอาเงินของสหกรณ์ไปหมุน นายเคียร ปนารักษ์ ควรจะบอก
 ว่าเงินจำนวนนี้เป็นของสหกรณ์จังหวัดราชบุรีต้องลงนามอย่างนั้นจะปลดอภัย ท่านประธาน
 ที่เคารพ นี่ทำอย่างไรนี้ได้ในนามนายเคียร ปนารักษ์ ผิดสุดท้ายที่สุดขอประทายโทษ ถ้า
 นายเคียร ปนารักษ์ตายไปแล้วใครได้เงินก้อนนี้ ก็ผู้รับมรดกของนายเคียรนั้นละ ท่านรัฐมนตรี
 ทราบไหมอย่างนี้ นี่ท่านบอกว่าไม่มีเจตนา ก่อนนั้นข้าพเจ้าเป็นประธานกรรมการต่อบดจน...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้อ้อ ๆ เอะคุณทองดี มนียัดยาวนัก ชี้
 เทีจจริงพูดอ้อ ๆ แล้วก็เลยซักเลยทีเดียวคุณ คุณอ้อยังมีอีกหลายท่านด้วยกับคุณ ๓๕ นาทีแล้ว

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ก่อนนั้นข้าพเจ้าเป็นประธานกรรมการ
 ต่อบดจน ท่านประธาน พร้อมทั้งข้าราชการผู้ใหญ่ในกระทรวงสหกรณ์ ๒ ท่านลงมติเป็น
 เอกฉันท์ว่าให้ได้นายเคียร ปนารักษ์ผู้ออกจากราชการ แต่ในที่สุดเมื่อข้าพเจ้าผ่านตำแหน่ง
 ประธานกรรมการรัฐมนตรีกระทรวงสหกรณ์โดยวิถีทางการเมืองแล้ว คิดเรื่องนักดบมาพินเภาขึ้นมา
 เต่าใหม่อ้อก็เลยอดเงินเดือน แล้วก็ยงเอายศเข้าทางกรมสหกรณ์ที่ตน อย่างนี้เป็นตน อย่างนี้
 มันจะเหมาะดีแล้วหรือ ท่านประธาน ก็แสดงว่ามติของคณะกรรมการที่ได้พิพากษาช้ชขาดไป
 แล้วมันก็ใช้ไม่ได้ใช้อย่างนั้นหรือ ท่านประธาน นี่ข้าพเจ้าตั้งตั้งนี้ข้าพเจ้าถึงกล้าข่มขืนว่าข้าราชการ
 ในกระทรวงสหกรณ์โดยเฉพาะอย่างขิงขมผู้ใหญ่ รัฐมนตรีท่านยังไปไม่กัวมไม่กัเดือน ข้าพเจ้า
 ขอสรุปปมคือให้ท่านทราบด้วยว่า มันมันมันมันมันจริง ๆ คอทวีปมันมันจริง ๆ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ ๆ คุณทองดี ขอให้ซักเถอะคุณทองดี ยัดยาว
 มากเกินไปแล้ว คุณอ้อเราจะได้ซักถามบ้าง คิดถึงผู้อื่นเขาบ้างสิคุณ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : เนื่องจากเหตุนี้ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียน
 ถมว่า กรณี นายเคียร ปนารักษ์ นี่ท่านจะจัดการต่อบดจนใหม่อีกจะได้หรือไม่ ท่านประธาน
 แล้วนอกจากนี้ท่านบอกว่างสหกรณ์หัวทูนประเภทต่าง ๆ ที่เอาที่คนเขามาค้าประภนกับรัฐบาลเป็น
 เรื่องเก่า ๆ แล้วว่าข้าพเจ้าขึ้นมาเต่าใหม่มันนะ ท่านประธานที่เคารพ จริงอยู่ ถึงแม้ว่าจะเป็น
 เรื่องเก่า ๆ ก็ตามนั้น ท่านควรจะคิดว่า เงินทูนทั้งหลายที่สูญหายไปนั้นมันจำนวนเงินเท่าใด
 และท่านจะต่อบดจนเรื่องนี่ต่อไปอีกหรือไม่ เพื่อจะเอาเงินทูนที่สูญหายไปนั้นกดับคืนมา และ

ท่านจะดำเนินการพิจารณาเจ้าหนากต่าง ๆ เก่า ๆ ของท่านเป็นอย่างดีหรือไม่ที่บกพร่องต่อหน้าที่
 นประการหนึ่ง แต่เมื่อก่อนท่านบอกว่าเมื่อข้าพเจ้าเป็นเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 สหกรณ์ ข้าพเจ้าไปรายงานว่า เรียบร้อยจริง คือนั้นเรียบร้อย ท่านประธานที่เคารพ
 คือนั้นเรียบร้อย แต่ข้าพเจ้าทราบด้วยเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทางด้านราคาซึ่งอยู่ในกระทรวง
 สหกรณ์เวลานั้นหมอตงข้าพเจ้าออกจากตำแหน่งเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสหกรณ์ไป
 แล้วหมดละ ท่านประธาน มีรัฐบาลทราบใหม่ นิดๆอย่างข้าพเจ้า ท่านประธานที่เคารพ ใครคือ
 ข้าพเจ้าฉันนั้นมัน ไม่ใช่ข้าพเจ้าคงพันตะ ข้าพเจ้าไม่เกรงกลัวอิทธิพลใด ๆ ข้าพเจ้าขอกราบ
 เรียนอย่างนี้ เพราะฉะนั้นอยากจะขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสหกรณ์ว่า สำหรับ
 เรื่องเหล่านี้ข้าพเจ้าได้ซักถามท่านไปเมื่อก่อนท่านจะดำเนินการสอบสวนใหม่อีกจะได้ไหม ทั้งนี้
 เพื่อนำเอาเงินทุนของ สหกรณ์ ซึ่งเป็นเลือดเนื้อ ของราษฎรทั้งประเทศไทยนั้นนะให้กลับคืน มาอีก
 เพื่อไม่ให้สูญหายไปไม่บุคคลที่ทุจริตหรือขี้โกงอย่างนี้ ท่านจะกระทำเสียใหม่อีกจะได้
 ไหม ถ้าไม่ได้ก็เป็นกรรมของราษฎร ท่านประธาน ข้าพเจ้าขอซักเป็นครั้งที่ ๒

นายอารีย์ ต้นคิเวชกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสหกรณ์) :

ขอประทานเรียนต่อท่านผู้มั่งคั่งที่ใดตรงกระทรวงเมื่อก่อนด้วยว่า ประเด็นที่ท่านถามแต่แรกก่อนที่
 ท่านจะดำเนินการซัก บอกว่าทางกระทรวงสหกรณ์นั้นไม่ได้ชี้แจงว่าแต่จะจังหวัด โดยเกรงว่า
 จะเสียเดาหมาย กระทรวงสหกรณ์ขอประทานเรียนต่อท่านว่า เรามีหลักฐานแต่จะจังหวัดอยู่
 ที่ไหน ถ้าท่านต้องการมาเอาหมั้น อานแล้วออกหัวโม่งก็ไม่จบ จึงขอประทานโทษเสียด้วยในปัญหา
 ข้อแรก ส่วนประเด็นแรกที่ท่านถามว่า โรงตั้งสหกรณ์เชียงใหม่ขาดทุนไปแล้วถึง ๕ แสนได้ให้
 คือเดาหมายนี้ กระทรวงสหกรณ์ขอขอบคุณท่านผู้มั่งคั่งที่กรุณาเอาใจใส่ต่อกิจการบ้านเมือง
 ทำหน้าที่แทนที่คชของ ท่าน แต่ใครขอประทานเรียนต่อท่านว่า โรงตั้งสหกรณ์เชียงใหม่ไม่ได้
 ขาดทุน ๕ แสน ได้มีหนังสือค้างอยู่กับกระทรวงสหกรณ์จริง แต่ขณะนี้กระทรวงสหกรณ์
 โดยกรมสหกรณ์พาณิชย์ได้ชำระหนี้ต้นเกี่ยวกับชายชาวซึ่งมีการเชือกอยู่ระหว่างพักค้าง กับ กระทรวง
 ทรงให้กับโรงตั้งสหกรณ์ไปแล้วเกือบหมด เหลืออยู่อีกประมาณแสนเศษ ส่วนข้อ ๒. ที่ท่าน
 ใจจะซักถามให้กระทรวงสหกรณ์ดำเนินการสอบสวนเกี่ยวกับคุณเคี้ยว ขอตั้งสหกรณ์จังหวัด

ราชบุรี และท่านรัชฎา ท่านได้เป็นประธานและได้แนะนำให้ทางกระทรวงมหาดไทยจัดการลงโทษ
 ได้ออกหนังสือ กระทรวงมหาดไทยได้เขียนชี้แจงต่อท่านผู้เกี่ยวข้องแล้วว่า กระทรวงมหาดไทย
 ปฏิบัติหน้าที่ตามควบคุมกฎหมายและได้สอบสวนแล้วปรากฏว่าคุณเคียร ๆ นั้น ไม่มีเจตนาที่จะ
 ทุจริตและตัวเงินก็อยู่ครบถ้วน แต่ว่าได้ทำถาวรพร่องหน้าที่ซึ่งเราทำได้ลงโทษด้วยการตัดเงิน
 เค็ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหากว่าเราจะดำเนินการ คือว่าถ้าหากว่าบุคคลใดกระทำความผิดไป
 โดยไม่มีเจตนาเป็นการทุจริตแล้ว ขอประทานโทษท่านผู้เกี่ยวข้องด้วยว่า ท่านผู้เกี่ยวข้องผู้เหมือน
 จะมีส่วนเกี่ยวข้องของผิด ๆ อยู่กับกระทรวงมหาดไทยบ้างเหมือนกัน ในสมัยท่านนายกรัฐมนตรีนาย
 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านได้คิดกึ่งหนึ่งกับกระทรวงมหาดไทยตั้งแต่ พ.ศ.
 ๒๔๘๘-๒๔๘๘ แล้วท่านเพิ่งมาใช้หนี้เมื่อ ๒๕๐๐ นี้ กระทรวงมหาดไทยก็ไม่ได้ลงโทษฟ้องร้อง
 ท่านเลย....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มี สมมติว่าอย่าเอาว่ากันอย่างนี้เลย มันจะมาก
 ไปคุณ

นายอารีย์ ดันติเวชกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : คือ
 ชี้แจงให้ข้อเท็จจริงว่าทำไมไม่ฟ้องร้อง.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ระงับหน่อย

นายอารีย์ ดันติเวชกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : เพราะว่า
 ไม่มีเจตนาเกิดขึ้น ท่านผู้เกี่ยวข้องคงทราบอยู่แล้วจึงขอประทานเรียนให้ท่านทราบด้วยว่า เรา
 ลงโทษแต่ผู้ทำความผิดโดยเจตนาตามควบคุมกฎหมายเท่านั้นเอง ส่วนเรื่องอื่น ๆ เช่น ท่านว่า
 ถ้ามีเรื่องเกิดขึ้น ที่สังเกตกันว่าที่คนต่าง ๆ นั้น เกิดขึ้นใน ระยะที่ท่านออกจาก ตำแหน่งเลขาธิการ
 รัฐมนตรีแล้วนั้น ท่านออกจากตำแหน่งเลขาธิการรัฐมนตรีก็เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๘ มีช่วงระยะเวลา
 อยู่ ๒ ระยะคือ ๒๔๘๘ กับ ๒๕๐๐ เรื่องเหล่านี้ท่านมาทางกระทรวงมหาดไทยก็มียุทธ
 เดียวคือเรื่องโรงตั้งมหาดไทยจังหวัดสงขลา ซึ่งเรื่องนกรมบุตรชดใช้หนี้และกำลังดำเนินการ
 กันอยู่แล้ว ส่วนรายอื่น ๆ ก็ยังไม่ปรากฏ

นายทองดี อีสราชีวน (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าขอซักถาม
 ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นครั้งสุดท้าย เมื่อก่อนท่านบอกท่านนายเคียร ปณารัตย์

นั้นไม่มีเจตนาทุจริต แต่ทางกระทรวงมหาดไทยก็ได้ดำเนินการไปแล้วนั้น ข้าพเจ้าถามว่า ท่าน
 จะตอบด้วยเรื่องใหม่อีก ท่านก็ไม่ได้ตอบข้าพเจ้า ทงนั้นก็ตั้งว่าท่านเห็นว่าบุคคลผู้นั้น
 เป็นคนดีของท่านหนักแน่นแต่ท่านเกิด ข้าพเจ้าไม่ว่า แต่เมื่อท่านได้กล่าวมาอีกคนหนึ่ง
 พากพิงมาถึงข้าพเจ้าเมื่อข้าพเจ้าเป็นเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าคิด
 หนักขึ้นกระทรวงมหาดไทยนั้น ข้าพเจ้าขอรับว่าจริง ท่านประธานที่เคารพ นั้นเป็นเงินตราของ
 ท่านประธาน ข้าพเจ้าไปตรวจราชการในตำแหน่งเลขาธิการรัฐมนตรีแทนรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทย จอมพลเรือ ๑. บุทธศาสตร์โกศล ข้าพเจ้าไม่ได้ไปอาศัยเกาะข้าราชการ
 ความหัวเมืองกิน ท่านประธาน ดื่บๆ ข้าพเจ้าไม่เคยไปกิน ไปโกง โกงเลย ข้าพเจ้าต้องยืม
 เงินตราจากกระทรวงไปใช้จ่ายอย่างนั้นเป็นคั้น การเป็นหนี้สินอย่างนั้นข้าพเจ้าไม่ใช่เจตนาทุจริต
 ท่านประธาน เมื่อข้าพเจ้าออกจากกระทรวงมหาดไทยนั้น ข้าพเจ้ากลับเข้ามาเป็นผู้แทนราษฎร
 เชียงใหม่อีกครั้งหนึ่งเป็นครั้งที่ ๔ เมื่อข้าพเจ้ามีเงินข้าพเจ้าก็เอาไปใช้หนี้ อย่างนั้นท่านไม่น่าจะ
 เอามาด่าอย่างนั้นเลย แล้วทำไมท่านไม่ฟ้องร้องข้าพเจ้าคราวนั้น ข้าพเจ้าไม่มีอิทธิพล ข้าพเจ้า
 ไม่ใช่ฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายไหน ข้าพเจ้าเป็นฝ่ายค้านอิสระ ทำไมท่านไม่ฟ้อง.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ เห็นจะพอคุณทองคำ ๑ เรื่องนี้ผมก็ได้
 ห้ามแล้ว คุณก็ได้รับแรงแล้ว เพราะฉะนั้นขอให้ไปเรื่องอื่นเถอะคุณ เพื่อประหยัดเวลา ให้
 ผู้นั่งบ้าง

นายทองคำ อิศราขวัน (เชียงใหม่) : เมื่อข้าพเจ้ารับใช้หนี้สินเรียบร้อยแล้ว
 ดมควรระมัดระวังด้วย ท่านประธาน ถ้าท่านรัฐมนตรีผู้ที่มีมารยาทดีหน่อยละ ท่านจะไม่มา
 ด่าอย่างนั้น นมมนเรื่องเล็ก ท่านประธาน ทนเรื่องใหญ่....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ เข้าเรื่องเถิดคุณ เอาทางอื่นเถิดก็แก้กันแล้ว

นายทองคำ อิศราขวัน (เชียงใหม่) : ทน ท่านประธานที่เคารพ เรื่องใหญ่
 ข้าพเจ้าอยากจะสอบถามทางรัฐมนตรีว่าการมหาดไทยต่าง ๆ นั้น ถ้าพูดถึงเรื่องกิจการของกระทรวง
 มหาดไทยจะให้ข้าพเจ้ากล่าวซักตั้งแต่เคยจนตงพรุ่งนี้เขาก็ไม่จบ ท่านประธาน นมมนเรื่องมาก
 มาก่ายกของนัก เอาละ ขอถามใกล้ ๆ เอาเมื่อเรื่องเกิดเมื่อเร็ว ๆ นี้เอง รัฐมนตรีทราบหรือ

ไม่ว่าสหกรณ์ใหม่ สหพันธ์สหกรณ์ใหม่มีการกินการกินกัน ตลอดจนถึงผู้แทนราษฎรหลายจังหวัดไปอภิปรายที่กระทรวงมหาดไทย ลองถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ท่านทราบไหม เรื่องนี้ และในฐานะที่ท่านเป็นเจ้าของกระทรวงสหกรณ์ สหกรณ์ใหม่หรือสหพันธ์สหกรณ์ใหม่ ทำไมท่านถึงให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายกระทรวงมหาดไทยเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย ท่านประธาน ความจริงเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารจะเข้าไปเกี่ยวข้องไม่ได้ คงเป็นผู้จัดการ ผู้ช่วยผู้จัดการ เสร็จราชการรัฐมนตรีไม่ได้ นี่ท่านรัฐมนตรีก็ยอมทราบอยู่แล้ว ทำไมถึงเป็นอย่างนั้นและเดี๋ยวนั้นหนึ่งก็เตือนสหกรณ์ใหม่ เขาไปตั้งตามแต่มีเศษอย่างนั้นเป็นต้น มีรถยนต์ประจำตำแหน่งอะไรเหล่านี้ มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสหกรณ์ทราบไหม และสหพันธ์สหกรณ์ใหม่ จดทะเบียนที่ใหม่ เมื่อไร ข้าพเจ้าขอทราบ และท่านทราบไหม สหกรณ์ใหม่ เจ้านายผู้เดียวหมดทั้งราชอาณาจักรไทยที่ส่งหมู่เข้ามาขายนั้น ถูกกดราคาอย่างนั้น อันเป็นลักษณะของสหกรณ์แต่อย่างนั้นหรือ ท่านประธานที่เคารพ ท่านประธานทราบไหม วิธีการอย่างนั้นเป็นสหกิจ โคออปเปอเรท (cooperate) ร่วมกันกิน เอสปิริตเดอคอร์ (esprit de corps) ร่วมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน กินหมู่กัน นี่ท่านทราบไหม อย่างนั้นเป็นต้น เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้ว ท่านประธานที่เคารพ ราษฎรเขาต้องเต็มความนิยม เต็มความนิยมในวิธีการสหกรณ์ในประเทศไทยอย่างนี้รัฐบาลทราบไหม...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ชักเถิด อย่าอภิปรายเลยคุณ

นายทองคำ อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ก็ท่านประธาน ผมก็ถามแต่อย่างใด วิธีการอย่างรัฐบาลทราบหรือไม่ ท่านประธานก็ใจร้อนนั่งฟังคิดว่า ท่านไม่มีหน้าที่จะมาดักถอนรัฐมนตรี...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ ผมจะให้ทุกคนเดี่ยวตลอดเวลาก็ได้ ผมไม่ขัดข้อง แต่ผมคิดว่าผู้อื่นอีกหลายท่านต้องการถามเหมือนกัน ขอให้คิดถึงคนอื่นบ้าง คุณว่าเดี่ยวคนเดียวหมดเวลา ผมเอง ผมไม่เสียหายอะไร เพราะผมไม่ใช่คนถาม แต่อีกหลายท่านต้องการให้ถาม คิดถึงคนอื่นบ้างซิคุณ ผมเตือนท่าน เพราะฉะนั้น อย่าคิดว่าคำถามเป็นของคุณคนเดียว คิดอย่างนั้นไม่ถูก ของทุก ๆ ท่าน เชิญต่อไป

สหกรณ์สหกรณ์ บางฉบับก็บอกว่ามีมติให้เลิกข้าราชการมหาดไทย ไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับสหกรณ์เหมือนอย่างนี้ อันนั้นเป็นอย่างใดแน่ ข้าพเจ้าอยากจะขอทราบ ถ้ามติของท่านให้เลิกสหกรณ์สหกรณ์แล้วมติของท่านนั้นใช้ไม่ได้ ท่านประธานที่เคารพ เพราะสหกรณ์สหกรณ์จดทะเบียนของกระทรวงสหกรณ์แล้วจะไปเลิกเขาได้อย่างไร ถ้าเราจะเลิก ท่านประธานที่เคารพไม่ต้องเสนอ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่เป็นการต่อมรัฐมนตรีเขาแล้วละคุณ เขาทราบแล้วคุณ เอ มันมากไปแล้วคุณของดี ๆ ไปต่อเขาทำไม

นายทองคำ อิศราวิช (เชียงใหม่) : เบิด่า ท่านประธาน ข้าพเจ้าไม่ได้ต่อม ข้าพเจ้าถึงบอกว่าคุณข้าพเจ้าสงสัย เพราะฉะนั้นก็อยากจะขอให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสหกรณ์และโดยเฉพาอย่างยิ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ชี้แจงด้วย ท่านจะไปบอกว่าคุณกระทรวงไม่เกี่ยวข้องอย่างนั้นไม่ได้ เพราะท่านนั่งอยู่ในตำแหน่งเดียวกัน สัมพันธ์กันด้วยกัน คัดค้านด้วยกัน เจงกคองเจงคองด้วยกัน ข้าพเจ้าขอกล่าวอย่างนี้ เพราะฉะนั้นขอท่านกรุณาได้ชี้แจงให้ทราบด้วย และนอกจากนี้ท่านกล่าวเมื่อกล่าวสหกรณ์โรงสี.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะพอแล้วคุณ

นายทองคำ อิศราวิช (เชียงใหม่) : เบิด่า มันมีประเด็นอยู่ที่ท่านประธาน แหม ท่านประธานอย่างนี้จะบิตปากข้าพเจ้าหรือ ท่านจะต้องการบิตปากข้าพเจ้าหรือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าไม่ต้องการบิตปาก แต่อาจขอให้คิดดูเอง กระทั่งชั่วโมงเดียว ท่านเขาเข้าไปแล้วครึ่งชั่วโมง ขอให้ตรองดูเถิด คนอื่นเขายังอีกหลายคน ท่านคิดดูซิ ข้าพเจ้าเป็นคนกลางไม่ได้บิตปากท่านเลย ถ้าบิตก็ไม่ได้ตามอย่างนี้หรือท่าน

นายทองคำ อิศราวิช (เชียงใหม่) : รอบพระคุณมากท่านประธานผู้ทรงไว้ซึ่งความยุติธรรมไม่บิตปากข้าพเจ้า ท่านรัฐมนตรีทราบหรือไม่เมื่อกล่าวสหกรณ์โรงสีที่เชียงใหม่ ท่านบอกว่าไม่ขาดทุน แต่เดี๋ยวนี้ปรากฏว่าหนี้สินของสหกรณ์โรงสีเชียงใหม่ยังคงค้างอยู่กับกรมสหกรณ์พาณิชย์อะไรเหล่านี้ ที่ท่านกล่าวอย่างนั้นข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนถามท่านว่าท่านทราบไหมว่าที่ขาดทุนถึง ๔๐๐,๐๐๐ บาทนั้นเป็นเพราะ สหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่ปัจจุบันเคยขอ นายสุรศักดิ์ บุระถิพงษ์ ขอให้ท่านจัดไว้ สหกรณ์จังหวัดคนนั้นบอกกับข้าพเจ้าเองว่าขาดทุนถึง ๔๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๘ นั้นขอท่านจัดไว้ด้วย นี่ท่าน

ไปเชื่อกันไหนเชื่อเจ้าหน้าที่ในกรมสหกรณ์พาณิชย์รายงานตัวเฉยเข้ามาอย่างนั้นหรือ และท่าน
 อย่าลืมเงินทุนของสหกรณ์ขายข้าวทดแทนนั้นเป็นเดือคเนื้อของราษฎร ท่านประธานที่เคารพ และ
 ข้าพเจ้าอยากจะขอยกถามท่านอีกครั้งหนึ่งว่าสหกรณ์ขายข้าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงสีนครราชสีมา
 ที่จังหวัดของท่าน มีสหกรณ์ขายข้าวขาดทุนทั้งหมด ท่านลงทุนไปแล้วเท่าไรและได้คืนมาแล้ว
 เท่าไร บ้างขาดทุนอีกเท่าใดและกำไรหรือขาดทุนเท่าไร นับตั้งแต่ปี ๒๔๘๘ มาจนถึงปัจจุบัน
 มีสหกรณ์ขายข้าวจังหวัดนครราชสีมาโรงสีข้าวของท่าน

๒. สหกรณ์ขายข้าวบางแพ อำเภอบางแพ โรงสีทุนรอนทั้งหมดเท่าไร ท่านได้
 คืนคืนมาเท่าไร ขาดทุนเท่าไร ระยะเวลา ๒-๓ ปีนี้

๓. สหกรณ์ขายข้าวในจังหวัดเชียงใหม่ โรงสีสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่ลงทุนไป
 เท่าไร ได้คืนคืนมาเท่าไร กำไรหรือไม่ ขาดทุนอย่างไร ข้าพเจ้าจำเป็นต้องอย่างยิ่ง ท่าน
 ประธานจะคงชักให้ละเอียดถี่ถ้วน แล้วนอกจากนี้สหกรณ์โรงสีที่อำเภอฮ้างดินแดน จังหวัด
 สกลนครนั้นทุนทั้งหมดจ่ายไปเท่าไร ได้เรียกคืนมาแล้วเท่าไร ได้กำไรเท่าไร ขาดทุนเท่าไร

๔. ขอท่านตอบให้ข้าพเจ้าทราบ เพราะฉะนั้นหลังจากที่ตอบกระทู้ถามของข้าพเจ้า
 แล้วแล้วข้าพเจ้าขอความกรุณาท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสหกรณ์ หักฐานทั้งหมดที่
 ท่านเตรียมมาตอบข้าพเจ้า ฉะนั้นท่านไม่ได้อ่านขอมอบให้ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะได้จัดการติดต่อ
 กับท่านต่อไป นี่ก็เป็นข้อซักถามของข้าพเจ้าเป็นครั้งสุดท้าย ท่านประธานที่เคารพ ขอขอบคุณ
 ท่านเป็นอย่างยิ่ง

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสหกรณ์) : ก่อนอื่น
 ขอประธานเรียนท่านผู้มั่งเกียรติดังนี้ว่า บรรดาหลักฐานเอกสารต่าง ๆ นั้นกระทรวงสหกรณ์มี
 ฉ่าเนาพร้อมที่จะให้ท่านอยู่แล้ว และยินดีจะให้ท่านได้ทุกเมื่อ แม้กระทั่งได้จากเวดวาทะที่
 ด่วนกระทู้ที่ท่านซักครั้งสุดท้าย และซักมานั้น อยากจะขอประธานเรียนชี้แจงประเด็นสุดท้าย
 เดียวก่อน เกี่ยวกับโรงสี ๕ แห่งที่ท่านถามมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงสีเชียงใหม่ ที่ท่านแจ้งว่า
 สหกรณ์ที่เชียงใหม่ คือโรงสีที่เชียงใหม่ นั้น ท่านได้ทราบการขาดทุนจากสหกรณ์จังหวัดนคร
 ราชสีมาเองก็ขอประธานโทษว่า กระทรวงสหกรณ์ได้รับรายงาน ว่า โรงสีสหกรณ์
 เชียงใหม่การขาดทุนยังไม่เกิดขึ้นเลย นอกจากมีการเป็นหนี้เป็นสินกันในคานการค้า และมี

งบุคคลซึ่งมาตลอดเวลานั้นหนึ่ง ส่วนบางคนนั้นอยู่ในระหว่างที่ยังไม่ได้ดำเนินการ หยุดดำเนินการมา ๒-๓ ปีมาแล้ว ส่วนโรงตั้งนครราชสีมาไม่มีข้าราชการ และบุคคลอื่นที่แก้ตัวว่า แต่เชื่อว่ามันคงจะก้าวไปอีกด้วย ซึ่งคิดว่าท่านผู้เกียรติแห่งจังหวัดเชียงใหม่ ก็คงจะพยายามให้จังหวัดของเรามีกำไร อย่าง จังหวัด นครราชสีมาของ ข้าพเจ้า ด้วย เหมือนกัน จังหวัดอุดรธานีก็ยังไม่ขาดทุนมูลค่าหุ้นอยู่ครบถ้วน และมีหลักประกันครบถ้วนเหมือนกัน แต่ขณะนี้ทางโรงตั้งอุดรธานีของอุดรธานียังดำเนินการไปไม่ได้ เพราะเราขาดทุนในการซื้อขาย ในบั้น ซึ่งคิดว่าในบั้นหน้าเราคงสามารถที่จะดำเนินการต่อไปได้ และเชื่อว่าคงจะไม่มีการขาดทุน เช่นเคยอีก เรื่องสหพันธ์สหกรณ์ผู้เลี้ยงหมู ที่ท่านผู้เกียรติได้ซักถามเมื่อครั้ง กระทั่ง สหกรณ์ ไร่ขอประทานทราบเรื่องท่านผู้เกียรติคิดว่า เรื่องนี้ความจริงท่านก็ทราบอยู่แต่ว่า สหพันธ์สหกรณ์ผู้เลี้ยงหมูนี้ กระทั่งสหกรณ์เพียงแต่รับผิดชอบในฐานะจัดตั้งสหกรณ์เท่านั้นเอง ส่วนการดำเนินการนั้นเป็นเรื่องของคณะกรรมการของสหพันธ์สหกรณ์ผู้เลี้ยงหมู ซึ่งเป็นนิติบุคคล ต่างหากจากกระทรวงสหกรณ์แต่มีคณะกรรมการเลือกตั้งโดยสมาชิก ไม่ได้เกี่ยวข้องกระทรวง สหกรณ์มากมายนักนอกจากมีกรรมการเข้าไปสมัคร ฉะนั้นการดำเนินการของสหพันธ์สหกรณ์ผู้เลี้ยงหมู กระทรวงสหกรณ์จึงเข้าไปเกี่ยวข้องไม่ได้ ส่วนที่ท่านซักต่อไป ถ้าหากจะให้เลิกจดทะเบียนอะไรต่าง ๆ นั้น กระทรวงสหกรณ์อยู่ดี ๆ จะไปเลิกจดทะเบียนเขาไม่ได้ ถ้าเขายังไม่ การผิดเงื่อนไขที่จดทะเบียนไว้ ท่านผู้เกียรติเคยเป็นประธานกรรมการ คงทราบอยู่แต่ที่ว่า เราจะเลิกเขาได้ก็... กระทรวงสหกรณ์ได้ ในขณะนี้ไม่ปรากฏว่าใครมีใครจะไปยังกระทรวง สหกรณ์... ไปแล้วหรือท่านผู้เกียรติจะร้องไป กระทรวงสหกรณ์ขอรับพิจารณา ด้วย... สหกรณ์ท่านซักได้ขอพ้นการดำเนินการคดีหรือการขอถอนออกคดีสหกรณ์จังหวัดราชบุรีได้... กระทรวงสหกรณ์ขอประทานเรียนด้วยความเสียใจว่า เราไม่สามารถจะดำเนินการได้ เพราะให้เสร็จสิ้นลงโทษไปแล้ว ถ้าหากว่าจะรื้อฟื้นทุกคดีทุกเรื่องไป บางที่ท่านผู้เป็น ประธานอาจจะกระโดดกระเทือนท่านผู้เกียรติบ้างก็ได้ เราจึงคิดว่าถ้าเรื่องโดยยุติไปแล้ว เราขอ ยุติไป และได้จัดการลงโทษไปแล้วด้วยคดีทุกประการ

Δ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒/๒๕๐๑ (วิสามัญ สมัยที่ ๒)

วันศุกร์ที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๐๑

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

(ต่อจากฉบับก่อน)

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
ความจริงเป็นอันยอมอยู่ใต้อาณัติเหมือนกัน คือเมื่อสมัยเราเจรจาทองคำ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
บอกว่าไม่ได้หรอก ธรรมดาได้ ท่านนั้นบอกว่าเอามาใต้อาณัติกันยังไม่ได้ชำระเลยใต้อา
ณัติ ประเด็นจะเป็นต้องใต้อาณัติจะลำบากยอมจะเรียนอย่างนี้ ในการคำนวณภาษีรัฐบาล
ไม่ได้ถือหลักว่า ๒ คูณ ๒ เป็น ๔ ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติพูดถึงเรื่องภาษีต่างข้างผมเห็นด้วยคือ
ไปคำนวณแบบ ๒ คูณ ๒ เป็น ๔ มันจะไปใต้อาณัติ ภาษีต้องคำนึงถึงความสามารถของผู้เสีย
ในการปรับปรุงภาษีใหม่รัฐบาลคำนึงอย่างนั้น คำนึงถึงความสามารถของผู้เสีย ท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติบอกว่าซีเมนต์ ๕๐๐ บาทก่อนขึ้นภาษี เดี่ยวขึ้นเป็น ๕๕๐ ความจริงขึ้นภาษีเพียง
๕๕.๘๐ บาท ผู้ผลิตซีเมนต์ควรจะเพิ่มขึ้นเพียง ๕๕.๘๐ บาท จะถือโอกาสเพิ่มอย่างนั้นก็ไม่ใช่
ยุติธรรม และไม่เป็นการชอบธรรมเสียด้วย เมื่อปีที่แล้วท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจำได้ว่าซีเมนต์
ขาดแคลนเพราะว่าเครื่องตักขุด ทางฟือส์ตั้งซีเมนต์เขาราคาถึง ๖๐๐ กว่าบาทต่อตัน เห็นแย่ง
ซื้อกันเป็นพันไปเลย อย่างนี้ใครเค็ดร้อน ภาษีแพงเหลือเกินไม่เอาแล้ว ไม่ปลูกแล้ว ก็เห็น
ยังปลูกกันอยู่เรื่อย ท่านสมาชิกบอกว่าผู้ก่อสร้างรายใหญ่คือรัฐบาล ธรรมดาเรียนว่าอย่างนี้
ในงบประมาณปีใหม่นี้การก่อสร้างมีมากจริงเพื่อสร้างโรงเรียน แต่เรากำหนดว่าส่วนใหญ่นั้น
ทำด้วยไม้ไม่ใช่เหล็ก เพราะว่าแทนที่จะสร้างได้ ๒ หลังหรือหลังเดียว เราให้สร้างเป็นไม้เกือบ
ทั้งหมด เพราะฉะนั้นผมว่าการก่อสร้างไม่หยุดชะงักแน่ ท่านบอกว่าได้คำนึงหรือเปล่าถึงผู้บริ

เหมาก่อสร้างจะต้องมีการ จะต้องถึงขาดทุนเพราะต้องเสียภาษีซีเมนต์ ถ้าเรากำหนดอย่างนั้น
 ทุกกรณีไปแล้วผมก็คิดว่าเห็นจะต้องเก็บภาษีกันไม่ได้ เสียเพิ่มไม่ได้ เกี่ยวกับข้อผูกพันอันนั้น
 แกะไรไม่ได้เป็นเรื่องของภาษี จะบอกให้รู้ว่าจะขณภาษีก่อนไม่ได้เพราะว่าจะต้องเกิดตั้งต้น
 อดหม่ามกนจน ท่านสมาชิกก็ตั้งว่าเงินเดือนของข้าราชการชนหรือเปล่า ขึ้นไปเท่าไร ผมอยาก
 จะให้ย้อนหลังไปดู พ.ศ. ๒๕๒๐ เดิมยื่นอย่างค่าเท่าไร ๒๐ บาท เคียงวันเดิมน้อยอย่างค่าเท่าไร
 ๕๕๐ บาท เป็น ๒๒ เท่าครั้ง มีแต่คงว่าเราก็ได้พยายามปรับให้รายได้ของข้าราชการให้เหมาะสม
 กับค่าของเงินเหมือนกัน ท่านสมาชิกบอกค่า แหม ก่อนนกับ ๕ บาท ขนพวกเดียวกันเป็น ๕๐
 เป็นความจริงอย่างนั้น แต่กระผมอยากจะทราบเรียนว่า ๕๕๐ บาทคือคั้นจะเกิดจะไม่ได้เก็บเลย
 ถ้า ๕ บาทสมัยก่อนไม่เป็นการเดือดร้อน ๕๕๐ ค้อคั้น แล้วทำไม ๕๐ บาทสมัยจะมาเดือดร้อน
 ถ้าเดือดร้อนก็ต้องเดือดร้อนตั้งแต่ไหนแล้ว สมัย ๒๕๒๐ ในระหว่างสงครามนั้นแล้วหรือ หลังจาก
 นั้นมา แต่การก่อสร้างก็ได้เกิดขึ้นมาเรื่อยเป็นลำดับมา ผมได้เรียนแล้วว่าทำไมเราไม่ขึ้นภาษีใน
 ขณะนั้นหรือในขณะต่อมาที่เพราะว่าได้มีข้อผูกพัน กับปูนซีเมนต์ว่าเขา เป็นอุตสาหกรรมภายใน
 ประเทศ เราไม่ต้องขึ้นภาษีหรือ แต่ขอให้เรา ๓ ล้าน ๓ ล้านสมัยนั้นมันมากกว่า ๓ ล้าน
 สมัยนั้นพอ ตอนหลังจึงได้ยกเลิกไป ๓ ล้านนี้ไม่มีในงบประมาณ แต่ว่าเป็นข้อผูกพันที่เข้าใจ
 กันว่าถ้ารัฐบาลขอซีเมนต์จากบริษัท บริษัทก็จะลดราคาให้แทนกรเพิ่มภาษี เราก็ไม่ได้เพิ่มภาษี
 แต่มาถึงบัดนี้มีความจำเป็นอย่างที่ได้ทราบเรียนแล้วว่าเราจำเป็นต้องหารรายได้มาชดเชยให้พอ
 เหมาะสมกับงบประมาณรายจ่ายซึ่งได้ค้อย่างถึงที่สุดแล้ว แต่ก็ไม่ใช้เฉพาะภาษีซีเมนต์
 อย่างเดียวยังมีภาษีอีกมากมาย แต่ว่าถ้าหากท่านจะดูในรายละเอียดเกี่ยวกับอัตราศุลกากรแล้ว
 ก็จะเห็นว่าเราไม่ได้เพิ่มอย่างเดียวก เราลดอีกแยะ เด็กเก็บยังมี ภาษีขาออกอันนั้นก็พอช่วยฐานะ
 ของชาวไร่เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งไม่ใช่ว่าจะตั้งหน้าแต่เก็บ ๆ ยกเด็กก็ยังม ดดให้ก็ยังม คือว่าอันไหน
 ไม่เป็นกรรมก็แก้ไข เพราะฉะนั้นก็หวังใจว่าท่านสมาชิกผู้มเกียรติคงจะเข้าใจฐานะอันนี้ได้อย่าง
 แจ่มแจ้งชัดเจน

นางอรพิน ไชยกาล (อุปราชธานี) : การที่รัฐบาลเสนอร่าง พ.ร.บ. อนุมัติ
 พระราชกำหนดนี้ไม่ใช่เฉพาะแต่การเก็บภาษีซีเมนต์อย่างเดียว ทง ๕ ฉบับนั้นคิดดูไม่เห็น

ด้วย ขอบใจปราบโดยรอบวัด เหตุที่ไม่ให้เก็บภาษีในขณะนั้นคงที่ขององค์คณะผู้รั้งได้ก็ปราบ
 ได้ เพราะบ้านเมืองในขณะนั้นก็เป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่ากำลังแย้อยู่ทีเดียว ฝนฟ้าไม่ตกต้องตาม
 ฤดูกาล ก็เป็นที่รู้กัน การเศรษฐกิจ การเงินฝืดทุกอย่าง รัฐบาลจะรับภาษีนั้นความจริงมันเป็น
 ความจำเป็นของบ้านเมืองที่จะต้องกระทำ แต่ว่าจะกระทำในเวลาใด โอกาสใด กาลใดนั้นเป็น
 อีกเรื่องหนึ่ง แต่การรับภาษีเช่นที่นายท่านผู้มั่งคั่งเมื่อก่อนได้กล่าว เราจะไปขึ้นให้ราษฎรได้
 มีความรู้สึกเช่นจาก ๔ บาทไป ๕๐ บาทอย่างนั้นมันผิดปกติ มันผิดจิตใจของผู้ที่จะรับเสียภาษี
 มันจะเป็นเงินน้อยก็จริง มันน้อยสำหรับคนมั่งมี แต่ว่ามันเป็นเงินมากสำหรับผู้ที่ยากจน แต่เรื่อง
 ที่มันตกเป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่าไม่ได้สร้างเฉพาะคนมี หากมีอุตสาหกรรมในบ้านเช่นคุณหลวงองค์
 ได้กล่าวแล้ว แล้วพวกเราจะเอาเงินที่ใหม่เพียงแต่จะประกอบอาชีพเล็ก ๆ น้อย ๆ มันเคืองได้
 ง่าย มันโง่งงขายก็จะต้องมาเสียภาษี นี่ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นรัฐบาลจะกำหนด
 ภาษีนั่นคงไม่ขัดข้อง แต่ว่ารัฐบาลทำไม่ถูกต้องกับภาวะประเทศเท่านั้นเอง ท่านประธานที่เคารพ นอกจากนี้
 มันคิดมันรู้สึก ว่า หรือแม้รัฐบาลใด ๆ ก็ความเป็นที่ทราบกันว่าการรับภาษีไม่ว่าในขณะใดจะต้อง
 ทำให้ชัดเจน โดยเฉพาะพ่อค้าจะต้องฉวยโอกาสขึ้นราคาของ เพราะว่าตลาดค้าขายไม่เข้าใจ
 มาถึงกษัตริย์ของแพง ๆ ไม่ทราบว่ามันขึ้นมันขึ้นมันขึ้น เมื่อมีความจำเป็นก็ต้องซื้อไปใช้
 ไปกินไปจ่าย ไปใช้ไปด้อยเช่นนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นการรับภาษีนี้ ในขณะที่บ้านเมืองกำลัง
 วิกฤตการณ์เช่นนี้ ดิฉันเห็นว่าไม่ควรอย่างยิ่ง ท่านประธานที่เคารพ ความจริงเราจะมากับเขย
 ได้คุณท่านอย่างนั้นมันไม่บังคับควรอย่างยิ่ง การที่จะเก็บภาษีนั่นเพียงแต่รัฐบาลนี้ใช้ความดำารไป
 เก็บภาษีไม่ให้กักตุนเท่าที่กำหนดเดิมของรัฐบาลเท่าที่ทำได้ ดิฉันก็คิดว่าเพียงพอ โดยเฉพาะ
 อย่างนี้ท่านประธาน รัฐบาลทราบใหม่ว่าองค์การของรัฐบาลในขณะนั้นหลายองค์การและ
 องค์การเหล่านั้นได้ใช้เงิน เงินรายรับหรือรายได้ขององค์การเหล่านั้นได้เข้าที่รัฐบาลเพื่อเพียงแต่
 จำนวนเงินที่ได้ใหม่ หรือว่าองค์การเหล่านั้นได้เงินที่เป็นรายได้ขององค์การไปเป็นเงินโบนัส
 ไปเป็นเงินชดเชยให้แก่เจ้าหน้าที่ เช่น ขอบพระทานโทษ โรงงานยาสูบอย่างนี้เป็นต้น ซึ่ง
 เป็นองค์การใหญ่ของรัฐบาล โรงงานยาสูบมีรถยนต์ก็คัน โรงงานยาสูบได้ขายเงินแผ่นดิน
 รถยนต์ให้แก่เจ้าหน้าที่ใหม่ อย่างนี้ท่านไม่ทราบไม่ไปคิด โดยเฉพาะอย่างออกเคอร์อย่างนี้เดือนหนึ่ง

ก็ครึ่งเงินรายได้เข้าองค์กรนั้น ทำไมท่านไม่เห็นไปแตะต้องในเงินจำนวนนี้ ทำไมท่านถึงมาวัด
 เมือจากราชกรคนจน แม้แต่หอม กระเทียม กระบี่ ไม้ขีดไฟ แต่ก่อน ๒๕ สตางค์ ฉะนั้น
 ๔๕ สตางค์ องค์กรตลอดเคอร์รี่ใคร ๆ ก็ทราบเป็นเงินมหาศาลอยู่ในองค์กรนี้ ทำไมรัฐบาล
 จึงไม่ไปคิดที่จะเอาเงินจำนวนนี้จากองค์กรนี้มาใช้ เพียงจำนวน ๑๐๐ ล้านเท่านั้น ท่านประธาน
 ที่เคารพ โดยเฉพาะองค์กรที่เรื่อเป็นต้น ใคร ๆ ก็ทราบว่าในองค์กรทำเรื่อนี้ได้ตั้งกรรมการ
 ได้ ๘ นายผู้มีเกียรติในรัฐบาลทั้งหมด ที่มีเงินเดือนประจำตำแหน่งเดือนละ ๒,๐๐๐ บาท ซึ่งมี
 การประชุมบ้างเดือนก็สองครั้ง บางเดือนก็ไม่เกินสามครั้ง เสร็จแล้วมีเงินโบนัสอีก คนหนึ่ง
 ปีละ ๒๐,๐๐๐ บาท ส่วนกรรมการคนยากจนแบกหาม คากแดด คากลม หน้าดำหน้าแดงได้
 เงินโบนัสปีละ ๓๐๐-๔๐๐ บาท ท่านประธานที่เคารพ นี่จะเห็นได้ว่ารัฐบาลไม่ได้เอาใจใส่ เหตุ
 ที่ไม่เอาใจใส่ในสิ่งเหล่านี้คงจะคิดว่า เป็นพวกน้อยหรืออย่างไรก็ไม่ทราบ ถ้าเมื่อรัฐบาลจะไป
 เอาใจใส่ หนึ่งเก็บภาษีที่ตกค้างให้มันได้ มันก็เหลือเฟือกว่า ๑๐๐ ล้าน สองเงินของกิจการของ
 ทำเรื่อ องค์กรของโรงงานยาสูบ และองค์กรอื่น ๆ อีกมากมายถ้าไปประหยัครายจ่ายในทาง
 นั้น ท่านก็ได้เงินเกินกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่ต้องมาวัดเมือจากราชกร เพราะฉะนั้น
 คิดฉันจึงไม่เห็นด้วย ท่านประธานที่เคารพ อย่างไรก็ตาม การที่จะร่นภาษีครั้งนี้ คิดฉันขอ
 ประทานโทษ เมื่อกลางวันนี้ฉันนั่งตามด้อภาคอ้อด้านทั้งภาคเดียวใจและผิดหวังต่อรัฐบาล เข้าใจ
 ว่ารัฐบาลนี้จะเป็นขวัญใจของภาคอ้อด้าน ทำไมถึงคิดฉันจะว่าอย่างนั้น เพราะว่าพรรคสหภูมิ
 เดือดตั้งคราวที่แล้ว ได้ประกาศโฆษณาว่า โลกที่เคียวว่า ถ้าเดือพรรคสหภูมิจะได้จอมพลถนอม
 ชนะวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ถ้าจอมพล ถนอม ชนะวัตร ได้เป็นนายกรัฐมนตรีแล้วบ้านเมือง
 จะได้อยู่ร่มเย็นเป็นสุข แต่เดือแล้วผิดหวังไรใหม่คะ ท่านประธาน ในที่สุดรัฐบาลนี้แหละเป็น
 รัฐบาลที่แต่งตั้งมีมือโดยการเก็บภาษีและแต่งตั้งมีมือครั้งแรกนั้น คือการร่นเงินเดือนตัวเอง โดย
 สมารักดภาผู้แทนราชกรตั้งแต่ก่อนมีเงินเดือน ๓,๕๐๐ เดือนละ ๕,๕๐๐ คนหนึ่ง เดือนละ
 ๒,๐๐๐ บาท ๑๖๐ คนเป็นเงินเท่าไร เดือนมากกว่า ๑๖๐ คนแล้ว ๑๗๖ คนแล้วท่านประธาน
 นี้คือมีมือของรัฐบาลซึ่งเป็นขวัญใจของภาคอ้อด้าน คือครั้งแรกนร่นเงินเดือนตัวเอง ครั้งที่สอง
 มีมือเก็บภาษีจากราชกร เพราะฉะนั้นฉันไม่เห็นด้วย และหวังว่าสมาชิกรัฐสภา
 และหวังว่าสมาชิกรัฐสภา

ซึ่งนั่งอยู่ในที่นั้นจะได้แสดงความจริงใจของตนออกมาในครั้งนั้น เพราะว่าการอภิปรายในวันนั้น ในเรื่องที่จะคัดค้านอนุมัติพระราชกำหนดนั้นเท่ากับเป็นการเปิดอภิปรายรัฐบาลนิตเดียว เพราะฉะนั้นทุกคนควรจะแสดงความจริงใจและหวังว่า ท่านสมาชิกโดยเฉพาะ ซึ่งเป็นประเภท ๓ ซึ่งราษฎรเดือดร้อนนั้นคงจะไม่ยกมือให้รัฐบาลนี้เป็นอันขาดทีเดียว เท่าใดมหน้าที่ได้แสดงออกมา ๒-๓ เดือนนักพอจะเห็นได้ว่ารัฐบาลนี้มีฝีมือขนาดไหน คงจะได้รับคามไว้วางใจจากประชาชนต่อไปหรือไม่ เพราะฉะนั้นคิดจึงไม่เห็นด้วยกับรัฐบาลนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบเป็นระเบียบที่ผู้ต้องการจะอภิปรายต้นฉบับต้นพระราชกำหนด ใครบ้างต้องการจะพูด

นายสุกิจ นิมมานเหมินทร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : ความจริงการที่รัฐบาลเสนอ พระราชบัญญัติเพื่ออนุมัติ พระราชกำหนดภาษีซีเมนต์ ซึ่งทำในพระราชอาณาเขตนั้น พังตุทุกท่านแต่ก็คิดว่า ก็อาจจะเป็นการทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างราคาเปลี่ยนแปลงไปหมดราคาพุ่งขึ้นไปในท้องนภาคอะไรเช่นนั้น ความจริงข้าพเจ้าคิดว่า ถ้าท่านทั้งหลายได้กรุณาดูให้ต้องแท้แล้ว การที่เราก่อสร้างอะไรต่าง ๆ นั้นเราไม่ใช่ใช้ปูนซีเมนต์ก่อสร้างด้วย ๆ ก่อสร้างเราก็ใช้อย่างน้อยก็ปูน ทราย หิน ปูน ๓ ส่วน ทรายอย่างน้อยก็ ๒-๓ ส่วน หินก็ ๑-๕ ส่วน เพราะฉะนั้นปูนซีเมนต์ก็ได้ใช้ในราว ๆ ๑- ใน ๑๐ หรืออะไรในวัตถุต่าง ๆ ที่ใช้ นอกจากนั้นยังมีวัตถุอื่น ๆ ต่าง ๆ อีก เพราะฉะนั้นการที่ท่านทั้งหลายคิดว่า เมื่อขึ้นราคาปูนซีเมนต์เพียงคันละ ๕๐ บาทแล้ว จะทำให้การก่อสร้างโรงเรียนระงัก การก่อสร้างคัก ระงัก ผมขอรับรองได้ว่าจะไม่มีการคิดจัดในปัญหาใด ๆ เลย เพราะคักใหญ่ ๆ อย่างมากก็ใช้ปูนซีเมนต์ไม่เกิน ๒๐๐ คัน ๒๐๐ คันเพิ่มขึ้นก็ไม่ถึงหมื่นบาท แต่การก่อสร้างคักเป็นเรือนต่าง ๆ ผมคิดว่าถ้าหากผู้ก่อสร้างนั้นไม่จำเป็นจะต้องเสียเงินไปเป็นเบียดเบียนรายทางอย่างอื่นแล้ว จะไม่เดือดร้อนในเรื่องราคาปูนซีเมนต์ขึ้นเลย อย่างบางท่านบอกว่าไปทำอะไรได้ ไปทำอะไรต่าง ๆ รับรองได้ว่าไม่ถึงครึ่งก็โต ไม่ถึงครึ่งก็โตก็ไม่ถึง ๒ สตางค์ แล้วก็จะไม่มีการเดือดร้อนอะไรแก่ไหน แต่ว่าการที่เราต้องขึ้นราคาปูนซีเมนต์เช่นนี้ ก็เพราะเหตุว่าต้องการให้เงินไปโดยยุติธรรมถึงโคอุตสาหกรรมอย่างใดซึ่งเราจำเป็นจะต้องเก็บ ภาษีอย่างอื่นเมื่อเปรียบเทียบกับ

มาตรา ๓๐๐ บาทราษฎรยังพร้อมที่จะให้ได้ แต่ปัญหามันอยู่ว่าอย่างนั้นท่านประธานที่เคารพ บัดนี้
 ทางนี้ไม่มีเหตุอยู่ในกระเป๋าย่อม ราษฎรจะเอาเงินที่ไหนมาให้ ปัญหามันอยู่อย่างนี้ รัฐบาล
 ก็ยังยืนยันว่าจะเก็บได้ ข้าพเจ้านั้นยืนยันว่าเก็บไม่ได้ เพราะคนจะไม่มีการสร้างต่อไป เพราะเมื่อ
 ต้องแพงอำนาจซื้อของเงิน เงินไม่มีอำนาจซื้อไม่มีจะทำการสร้างได้อย่างไร นี่หลักเศรษฐกิจ
 ธรรมดา ที่นักธุรกิจเปลี่ยนวิธีทำอย่างไร รัฐบาลนี้โดยยอมรับแล้วว่าหนี้สินของรัฐบาลที่ถ่วงมา
 ได้กระทำตามเป็นอย่างไรบ้าง เสียหายอย่างไรบ้าง รัฐบาลนี้ยอมรับแล้ว จ่ายเงินนอกงบประมาณ
 อะไร ๆ รัฐบาลนี้ยอมรับแล้วทั้งสิ้น แต่ว่าทำไมรัฐบาลนี้จึงไม่พยายามที่จะเรียกเงินเอา
 เงินก้อนที่จ่ายเงินหรือขายทรัพย์สินที่รัฐบาลมีหุ้นส่วนอยู่ เช่น โรงแรมเอราวัณ บริษัทอะไรคือ
 อะไรที่มีหุ้นส่วน มีทรัพย์สินอยู่ ปดุงอาคารบ้านช่องตามยอดเขายอดดอยอะไรก็ขายให้หมด เขา
 เงินมาช่วยราษฎร จะเปลี่ยนทำวิธีนี้ได้หรือไม่ เพราะฉะนั้นการทำอย่างนี้ ที่นักธุรกิจบอกว่าที่
 ธรรมดาเป็นการชั่วคราว หรือไม่การรณภพขายทรัพย์สินไม่เชื่อว่ารัฐบาลจะรับเพียงมีเดียว แล้ว
 จะต้องขาด ๆ ไป ราษฎรจะต้องแบกต่อไป สำหรับตัวข้าพเจ้านั้นไม่เป็นไร คือว่าไม่มีอะไร
 จะสร้างไม่เดือดร้อน แต่ว่าลูกเด็กเล็กแดงต่อไปจะต้องแบกภาระหนี้สิน นอกจากนั้นจะต้องแบก
 ภาระภาษีอีก ขอเสนอให้รัฐบาลโปรดได้คำนึงถึงและเปลี่ยนวิธีการเสียใหม่ โดยการที่เอา
 ทรัพย์สินซึ่งเรามีอยู่เรามีเงินอยู่ในกระเป๋า เรามีทรัพย์สินอยู่ในกระเป๋าเราต้องบดค้ายทรัพย์สิน
 ขายก่อน บดค้ายพิศจำนำก่อน ๆ ที่เราจะไปยืมเงินคนอื่นเขา หรือก่อนที่เราจะไปดึงเอาเงิน
 จากคนอื่นมาใช้ นี่กระผมขอฝากไว้แต่เพียงเท่านี้

(มีต่อ)

อันธลัก “อมสิน” ไม่กินทุน

เป็นเงินหมุนสูญไม่มี ดิหรือไม

ทั้งหลักฐานก็มั่นคง ควรปลงใจ

อมสินไว้เพื่อตัวท่าน บุตร หลานเฮ.

สนใจโปรดสอบถามธนาคารอมสิน ทั่วราชอาณาจักร.

องค์การน้ำตาลไทย

สังกัดกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

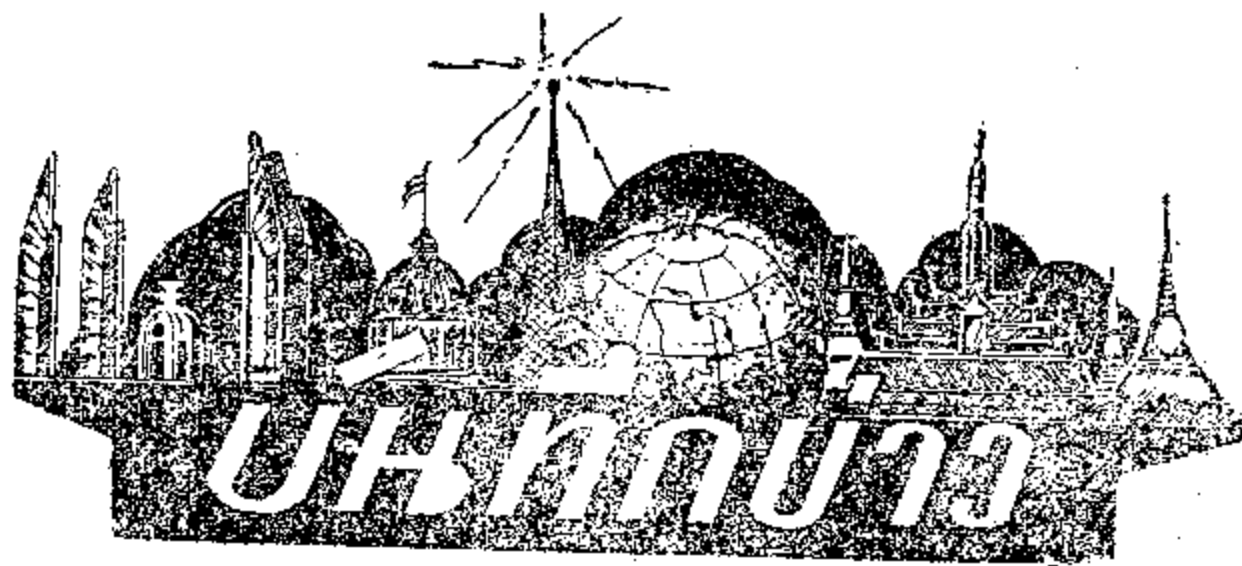
ผลิตน้ำตาลทรายขาวโดยตรงจากอ้อย ความหวานสูง เม็ดสีขาว
สะอาด ปราศจากสิ่งสกปรกเจือปน เหมาะสำหรับอุตสาหกรรม
น้ำตาลต้ม และทำขนม ตลอดจนปรุงอาหาร

สำนักงานกลางตั้งอยู่หัวขั้วแดง ถนนหลวง พระนคร
โทรศัพท์ ๒๒๘๗๒, ๒๓๕๕๖, ๒๐๑๘๓ โทรเลขย่อ “น้ำตาล”

พลจัตวา ทรงพล เสนีวงศ์ ณ อยุธยา ผู้อำนวยการ

LIRT

การประชุมคณะรัฐมนตรี

การประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อเวลา ๑๐ น. วันที่ ๓๑ มิ.ย. ศกนี้ คณะรัฐมนตรีได้
พิจารณาเรื่องต่อไปนี้

๑. คณะรัฐมนตรีได้พิจารณา และ ตกลงมติที่จะกราบบังคมทูลขอ พระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ประชุมวิสามัญ สภาผู้แทนราษฎร ในวันที่ ๒๓ และมีรัฐพิธี เบื้องต้น ประชุม ในวันที่ ๒๔
มิถุนายน ศกนี้
๒. กระทรวงมหาดไทยรายงาน ว่า ขณะนี้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นายหนึ่งซึ่งคำ
พิพากษาศาลฎีกาตั้งโทษจำคุก ๑๕ วัน และปรับ ๒๐๐ บาท และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ยังเป็นจำเลยในคดีอาญาอยู่อีก ๒ คดี ซึ่งคดีอยู่ในระหว่างการพิจารณารัฐธรรมนูญและศาล
ฎีกา ถ้าหากศาลตั้งโทษจำคุกอีกเพียงคดีเดียว สมาชิก ๗ คนจะเป็นผู้ขาดคุณสมบัติของผู้สมัคร
รับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พ.ศ. ๒๔๘๘ มาตรา ๒๐ (๕) และโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕
แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๘๕ มาตรา ๕๐ (๕) บัญญัติให้สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรต้นสังกัดลงเมื่อขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามสำหรับผู้สมัครรับเลือกตั้งตามที่บัญญัติ

ได้ในกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และพรรคทนายแห่งมาตรา ๕๐ ได้กำหนดไว้ด้วยว่า การวินิจฉัยชี้ขาดตามข้อนี้ ให้ศาลฎีกาวินิจฉัยตามวิธีการที่กฎหมายกำหนด นอก
 จากกรณีต้องถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกครั้งใดแล้ว ยังมีกรณีที่ควรจะต้องขาด
 คุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอีกหลายประการ เช่น เป็นคนวิกลจริต
 ติดยาเสพติดให้โทษ เป็นโรคจิตค่อนข้างอย่าง หรือต้องคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย
 เป็นต้น กระทรวงมหาดไทยเห็นว่า ขณะนี้หากปรากฏว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ใดเป็นผู้ขาด
 คุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามสำหรับผู้สมัครรับเลือกตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรแล้ว ศาลฎีกายังไม่อาจวินิจฉัยให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ๆ พ้นจาก
 สมาชิกภาพแห่งสภาผู้แทนราษฎรได้ เพราะยังไม่มียกกฎหมายกำหนดวิธีการดังกล่าวไว้จึงเสนอ
 คณะรัฐมนตรีพิจารณาคำเนิมนการให้มีกฎหมายกำหนดวิธีการเกี่ยวกับการวินิจฉัยชี้ขาดของศาล
 ฎีกาเกี่ยวกับการสิ้นสุดจากสมาชิกภาพของสภาผู้แทนราษฎรตามนัยรัฐธรรมนูญดังกล่าวต่อไป
 เกี่ยวกับเรื่องนี้ สภาผู้แทนราษฎรแจ้งมาด้วยว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนายหนึ่ง
 ถูกศาลฎีกาพิพากษาจำคุก และคดีถึงที่สุดแล้ว จำเป็นต้องวินิจฉัยชี้ขาดในความเป็นสมาชิกภาพ
 แห่งสภาผู้แทนราษฎรว่า จะสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๕๐ หรือ
 ไม่ ขอให้พิจารณาคำเนิมนการโดยด่วน

กฎหมายกำหนดวิธีการวินิจฉัยความ สิ้นสุดสมาชิกภาพของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ตามมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญนี้ คณะกรรมาการกฤษฎีกาได้ร่างขึ้นเรียกว่า "ร่างพระ
 ราชบัญญัติ กำหนดวิธีการเพื่อ ศาลฎีกาวินิจฉัยชี้ขาดเหตุแห่งการ สิ้นสุด สมาชิกภาพ ของสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎร"

คณะรัฐมนตรีให้ตั้งคณะกรรมการพิจารณากฎหมายของรัฐบาลตรวจพิจารณาต่อไป
 นอกจากนั้น คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเรื่องอื่น ๆ อีก จนถึงเวลา ๑๓.๐๐ น. จึงเลิก
 ประชุม

นายกรัฐมนตรีให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์

เมื่อวันที่ ๑๓ มิ.ย. ๒๕๓๓ หลังจากการประชุมคณะรัฐมนตรีแล้ว เวลา ๑๓.๒๕ น.
 พลเอก ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี ได้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ ณ คัดค้านคดีโมตรี

นายรัฐมนตรีว่า ในการประชุมคณะรัฐมนตรีวันนี้ ได้พิจารณาหารือกันถึงเรื่องต่าง ๆ หลายเรื่อง แต่มีเรื่องที่จะแถลงให้หนังสือพิมพ์ได้คือ

ร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน

เรื่องแรก คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน ซึ่งกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้เสนอมา มีเหตุผลว่า ขณะนี้ประชาชนมีปืนเถื่อนไว้ในครอบครองกันเป็นจำนวนมาก เห็นควรที่จะให้มีการจัดการขึ้นเป็นลำดับขั้นให้เรียบร้อย ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีประโยชน์มาก จึงได้มอบให้คณะกรรมการร่างกฎหมายของรัฐบาลซึ่งได้ตั้งไว้ ไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก่อนที่จะเสนอเข้าที่ประชุมสมัชชาแห่งชาติต่อไป

เรื่องด้านศุลกากร

ต่อจากนั้น คณะรัฐมนตรีก็ได้พิจารณาข้อเสนองานของกระทรวงการคลัง ซึ่งเสนอขอให้ว่านศุลกากรทุกแห่งเป็นราชการส่วนกลางทั้งหมด ทั้งนี้ เพราะที่ว่านศุลกากรนั้นได้แบ่งเป็นสองส่วน คือส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ส่วนศุลกากรส่วนภูมิภาคนั้น หน้าที่ในการควบคุมอยู่กับผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งทางกระทรวงการคลังเห็นว่า กรมศุลกากรมีศุลกากรเขตอยู่แล้ว แต่ตามกฎหมายนั้น ศุลกากรเขตมีหน้าที่เพียงตรวจตราเท่านั้นไม่มีอำนาจในการควบคุม จึงเสนอขอให้เปลี่ยนเป็นราชการส่วนกลางเสีย เพื่อศุลกากรเขตจะได้มีอำนาจในการควบคุมด้วย คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า หากจะเปลี่ยนเป็นเช่นที่กระทรวงการคลังเสนอแล้ว อำนาจในการควบคุมก็จะลำบาก และไม่สะดวกแก่การปฏิบัติหน้าที่ของจังหวัดด้วย และกระทรวงมหาดไทยก็เสนอว่า หากจะให้ศุลกากรเขตมีอำนาจในทางควบคุมด้วยแล้ว ก็ควรจะเปลี่ยนแปลงกฎหมายในเรื่องนี้เสีย ไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนเป็นราชการส่วนกลางแต่ประการใด ซึ่งทางกระทรวงการคลังก็พอใจตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ

องค์การสหประชาชาติจะจัดตั้งกองทุนพิเศษ

นายรัฐมนตรีแจ้งให้หนังสือพิมพ์ทราบว่า ทางองค์การสหประชาชาติ ได้แจ้งมายังประเทศไทยเกี่ยวกับภารกิจจัดตั้งกองทุนพิเศษขึ้น เพื่อให้การพัฒนาการแก่ประเทศที่ยัง

ถ้าหลัง โดยกองทุนนี้จะคงมาจากเงินทุนของทุกประเทศที่เป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ แล้วให้ประเทศที่ยังค้างงักเขาไปเพื่อการพัฒนาประเทศตน และประเทศไทยจะต้องจ่ายเงินในการนี้ประมาณ ๓ แด่ม ๖ หมื่นดอลลาร์ ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าหากเราเข้าร่วมในกองทุนนี้แล้ว ก็จะเป็นประโยชน์แก่ประเทศเรามาก เพราะจะได้มีโอกาสกู้เงินมาเพื่อการทำนุบำรุงประเทศต่อไป และประเทศเราก็กังไม่เจริญมากนัก ทั้งเงินที่กู้ได้นั้น ก็มากกว่าที่เราจะลงทุนไปอีก จึงได้ตกลงที่จะส่งเงินไปร่วมในกองทุนนี้ต่อไป

หนังสือของบริษัทส่งเสริมเศรษฐกิจแห่งชาติ

เรื่องตั้งท้ายที่นายกรัฐมนตรีแจ้งให้ทราบก็คือ เรื่องหนังสือของบริษัทส่งเสริมเศรษฐกิจแห่งชาติขณะนี้ บริษัทมคชขซึ่งเป็นเจ้าของบริษัทอุตสาหกรรมน้ำตาลแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นเครือของบริษัทส่งเสริมเศรษฐกิจแห่งชาติ ได้ทงหนังสือมาประมาณ ๓ ด้านเหริญอเมริกา และทางกระทรวงการคลังได้เป็นผู้ค้าประกันให้รายนี้ไว้ จึงได้ขอให้ทางบริษัทผู้เป็นเจ้าของ ออกเอกสารทงหนังสือออกไปอีก เพราะขณะนี้ทางรัฐบาลยังไม่อาจที่จะระบุในเรื่องหนังสือดังกล่าวนี้ได้ จะต้องรอดผลการสอบสวน ซึ่งได้ตั้งคณะกรรมการไปแล้ว สอบถามบริษัทส่งเสริมเศรษฐกิจแห่งชาติให้เรียบร้อยเสียก่อน

ราษฎรชวนาเกลือเข้าร้องเรียนนายกรัฐมนตรี

อนึ่ง ฉนนี้ ได้มีราษฎรบ้านนาเกลือ จังหวัดสมุทรปราการประมาณ ๒๐๐ คน ได้พากันมาร้องเรียนต่อนายกรัฐมนตรีในเรื่องความเดือดร้อนที่ได้รับอยู่ เกี่ยวกับการจำหน่ายเกลือ และวิธีผลิตเกลือกระทรวงมหาดไทย ได้ออกมาต่อหน้าทำเนียบรัฐบาล และตกลงให้ส่งผู้แทนไปเจรจากดงกับทางราชการที่กระทรวงมหาดไทย เมื่อเสร็จจากการให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์แล้ว นายกรัฐมนตรีได้ออกไปพบกับราษฎรเหล่านั้น และได้ทักทายปราศรัยด้วยอัธยาศัยไมตรี พร้อมกับแจ้งให้ราษฎรทราบว่า ทางรัฐบาลจะได้พิจารณาหาทางช่วยเหลือในความเดือดร้อนของราษฎรโดยเร็วที่สุด.

